

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 125/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- * **Komission asetus (EY) N:o 126/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, Ranskan merentakaisten departementtien elävien nautojen ja siitoshevosten hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettujen asetusten (ETY) N:o 2312/92 ja (ETY) N:o 1148/93 muuttamisesta** 3
- * **Komission asetus (EY) N:o 127/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, asetuksen (EY) N:o 28/97 muuttamisesta ja Ranskan merentakaisten departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioidun hankintataseen vahvistamisesta** 7
- * **Komission asetus (EY) N:o 128/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, Ranskan merentakaisten departementtien erityisen muna-, siipikarjanliha- ja kanituotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2826/92 muuttamisesta** 9
- * **Komission asetus (EY) N:o 129/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, Ranskan merentakaisten departementtien sianliha-alan tuotteiden hankintaa koskevan erityisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2989/92 muuttamisesta** 11
- Komission asetus (EY) N:o 130/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 1374/98 avattuihin tariffikiintiöihin kuuluville maitotuotteille tammikuussa 2001 käyttöön otettujen tuontitodistusten hyväksyttävyydestä 13
- Komission asetus (EY) N:o 131/2001, annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädetyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, tammikuussa 2001 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta 15

* Neuvoston direktiivi 2001/41/EY, annettu 19 päivänä tammikuuta 2001, yhteistä arvonlisäverojärjestelmää koskevan kuudennen direktiivin (77/388/ETY) muuttamisesta yleisen verokannan vähimmäistason soveltamisajan osalta	17
<hr/>	
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Neuvosto	
2001/63/EY:	
* Neuvoston päätös, tehty 19 päivänä tammikuuta 2001, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2001	18
2001/64/EY:	
* Neuvoston suositus, annettu 19 päivänä tammikuuta 2001, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta	27
Komissio	
2001/65/EY:	
* Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2001, kolmansista maista, joiden osalta ei ole tehty erityispäätöstä, peräisin olevien elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden terveystodistusten vahvistamisesta tehdyn päätöksen 96/333/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 127) ...	38
2001/66/EY:	
* Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2001, sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua tehdyn päätöksen 97/296/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 128) ...	39
2001/67/EY:	
* Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2001, kolmansista maista lähöisin olevien kalastustuotteiden, joista ei vielä määrätä erityisellä päätöksellä, terveystodistusten käyttöön ottamisesta tehdyn päätöksen 95/328/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 130)	41

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 125/2001,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän
soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21
päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY)
N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kier-
roksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten
mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden
tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määritel-
tävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiin-
teät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä
esitetyle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin
kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merki-
tyllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 23 päivänä tammikuuta 2001, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	74,5
	204	38,6
	624	64,6
	999	59,2
0707 00 05	052	116,8
	624	193,9
	628	150,8
	999	153,8
0709 90 70	052	119,7
	204	88,9
	999	104,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	39,2
	204	51,3
	212	49,8
	624	36,8
	999	44,3
0805 20 10	204	102,5
	624	53,8
	999	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,4
	204	91,3
	624	81,1
	999	81,6
0805 30 10	052	61,9
	600	66,6
	999	64,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	86,7
	400	88,7
	404	83,7
	720	109,2
	728	73,7
	999	88,4
	052	189,0
0808 20 50	388	138,4
	400	88,4
	720	106,1
	999	130,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 126/2001,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,****Ranskan merentakaisten departementtien elävien nautojen ja siitoshevosten hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettujen asetusten (ETY) N:o 2312/92 ja (ETY) N:o 1148/93 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 3763/91 4 artiklan soveltamiseksi on syytä vahvistaa se yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten nautaeläinten ja siitoshevosten määrä, jota varten myönnetään tukea merentakaisten departementtien tuotannon kehittämistarkoituksessa.
- (2) Näiden tuotteiden arvioidun hankintataseen sekä tuen määrät vahvistetaan komission asetuksissa (ETY) N:o 2312/92 ⁽³⁾ ja (ETY) N:o 1148/93 ⁽⁴⁾, sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina asetuksella (EY) N:o 2590/1999 ⁽⁵⁾.
- (3) Ranskan viranomaisten Ranskan merentakaisten departementtien tarpeista esittämien tietojen perusteella on syytä vahvistaa uusi hankintatase ja korvata asetuksen (ETY) N:o 2312/92 ja asetuksen (ETY) N:o 1148/93 liitteet tämän asetuksen liitteillä.
- (4) Puhdasrotuisten siitoseläinten hankintakustannusten tarkastelu osoittaa, ettei merkittäviä muutoksia ole tapahtunut. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa vuodeksi 2000 myönnettyjen tukien määrät.
- (5) Asetusten (ETY) N:o 2312/92 ja (ETY) N:o 1148/93 liitteet olisi sen vuoksi muutettava.
- (6) Tämä asetus tulee voimaan todistushakemusten jättämiselle säädetyn määräajan päätyttyä tammikuussa 2001. Jotta vältettäisiin merentakaisten departementtien hankintojen keskeytyminen, olisi poikettava siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2312/92 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa

sekä asetuksen (ETY) N:o 1148/93 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, ja sallittava, tämän yhden ja ainoan kuukauden osalta, todistushakemusten jättäminen viiden työpäivän ajan tämän asetuksen voimaantulosta sekä vahvistettava todistusten antamisen määräajaksi 10 työpäivää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

- (7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat nautalihon hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2312/92 liite III tämän asetuksen liitteellä I.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2312/92 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, todistushakemukset on tammikuussa 2001 jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2312/92 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, tammikuussa 2001 todistukset annetaan 10 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

2 artikla

1. Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1148/93 liite tämän asetuksen liitteellä II.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 1148/93 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, todistushakemukset on tammikuussa 2001 jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 1148/93 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tammikuussa 2001 todistukset annetaan 10 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 222, 7.8.1992, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 116, 12.5.1993, s. 15.

⁽⁵⁾ EYVL L 315, 9.12.1999, s. 7.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

"LIITE III

1 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitosnautojen toimitukset Réunioniin vuonna 2001

(euroina eläintä kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0102 10 00	Puhdasrotuiset siitosnaudat ⁽¹⁾	429	930

2 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitosnautojen toimitukset Guyanaan vuonna 2001

(euroina eläintä kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0102 10 00	Puhdasrotuiset siitosnaudat ⁽¹⁾	153	930

3 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitosnautojen toimitukset Martiniqueen vuonna 2001

(euroina eläintä kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0102 10 00	Puhdasrotuiset siitosnaudat ⁽¹⁾	9	930

4 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitosnautojen toimitukset Guadeloupeen vuonna 2001

(euroina eläintä kohti)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0102 10 00	Puhdasrotuiset siitosnaudat ⁽¹⁾	9	930

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa sovelletaan asiaa koskeissa yhteisön säännöksissä säädettyjä edellytyksiä."

LIITE II

"LIITE

1 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitoshevosten toimitukset Guyanaan vuonna 2001*(euroina eläintä kohti)*

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0101 11 00	Puhdasrotuiset siitoshevokset ⁽¹⁾	7	930

2 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitoshevosten toimitukset Martiniqueen vuonna 2001*(euroina eläintä kohti)*

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0101 11 00	Puhdasrotuiset siitoshevokset ⁽¹⁾	3	930

3 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitoshevosten toimitukset Guadeloupeen vuonna 2001*(euroina eläintä kohti)*

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0101 11 00	Puhdasrotuiset siitoshevokset ⁽¹⁾	0	930

4 OSA

Yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitoshevosten toimitukset Réunioniin vuonna 2001*(euroina eläintä kohti)*

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten määrä	Tuki
0101 11 00	Puhdasrotuiset siitoshevokset ⁽¹⁾	5	930

⁽¹⁾ Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa sovelletaan jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/427/ETY (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 55) säädettyjä edellytyksiä."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 127/2001,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,****asetuksen (EY) N:o 28/97 muuttamisesta ja Ranskan merentakaisien departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioidun hankintataseen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisien departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan merentakaisien departementtien hankintaa koskevien erityistoimenpiteiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen osalta ja arvioidusta hankintataseesta 9 päivänä tammikuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 28/97⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2359/2000⁽⁴⁾, vahvistetaan kyseisten tuotteiden arvioitu hankintatase vuodeksi 1999.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 3763/91 2 artiklassa säädetään, että kulutuksen ja jalostuksen kannalta tärkeiden maataloustuotteiden hankintataseet vahvistetaan vuosittain. Sen vuoksi olisi vahvistettava Ranskan merentakaisissa departementeissa jalostettaviksi tarkoitettujen kasviöljyjen hankintatase vuodeksi 2001. Sen vuoksi olisi muutettava asetuksen (EY) N:o 28/97 liite.
- (3) Tämä asetus tulee voimaan sen jälkeen, kun todistushakemusten jättämiselle asetettu määräaika umpeutuu tammikuussa 2001. Jotta Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvat tavarantoimitukset eivät katkeaisi, on syytä poiketa asetuksen (EY) N:o 28/97 4

artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksestä ja sallia vain mainitun kuukauden aikana todistushakemusten jättäminen 5 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sekä vahvistaa todistusten antamisen määräajaksi tämän asetuksen voimaantulon jälkeiset 10 työpäivää.

- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat rasvojen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 28/97 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistushakemukset on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 5 työpäivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistukset on annettava viimeistään 10 työpäivän kuluttua tämän todistuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 6, 10.1.1997, s. 15.

⁽⁴⁾ EYVL L 272, 25.10.2000, s. 17.

LIITE

"LIITE

Ranskan merentakaisten departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen CN-koodeihin 1507—1516 (CN-koodeja 1509 ja 1510 lukuun ottamatta) kuuluvien kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioitu hankintatase vuodeksi 2001

Departementti	Määrä (tonneina)
Ranskan Guayana	311
Martinique	1 549
Réunion	8 908
Guadeloupe	232
Yhteensä	11 000"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 128/2001,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,****Ranskan merentakaisten departementtien erityisen muna-, siipikarjanliha- ja kanituotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2826/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2826/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 897/97⁽⁴⁾, vahvistetaan muualta yhteisöstä peräisin olevien Ranskan merentakaisten departementtien siitosmunien, isovanhempaispoikasten ja siitoskanien hankintaan annettavat tuet ja määrät. Nämä tuet on vahvistettava ottaen huomioon erityisesti hankintakustannukset maailmanmarkkinoilta. Ranskan merentakaisten departementtien maantieteellisestä sijainnista johtuvat olosuhteet ja kyseisten eläinten tai tuotteiden kolmansiin maihin viennissä käytettävät perushinnat.
- (2) Näiden sääntöjen ja perusteiden soveltaminen muna-, siipikarjanliha- ja kanituotteiden markkinoiden nykytilanteessa johtaa tukien ja määrien muuttamiseen.
- (3) Olisi toisaalta säädettävä, että puhdasrotuisten siitoskanien hankintaa annettavaa tukea sovelletaan kaikkiin tämän luokan eläimiin.
- (4) Tämä asetus tulee voimaan sen jälkeen, kun todistushakemusten jättämiselle asetettu määräaika umpeutuu tammikuussa 2001. Jotta Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvat tavarantoimitukset eivät

katkeaisi, on syytä poiketa asetuksen (ETY) N:o 2826/92 4 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksestä ja sallia vain mainitun kuukauden aikana todistushakemusten jättäminen 5 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sekä vahvistaa todistusten antamisen määräajaksi tämän asetuksen voimaantulon jälkeiset 10 työpäivää.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2826/92 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2826/92 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistushakemukset on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 5 työpäivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2826/92 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistukset on annettava viimeistään 10 työpäivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 285, 30.9.1992, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 128, 21.5.1997, s. 10.

LIITE

"LIITE

Yhteisöstä peräisin olevan jalostusmateriaalin hankinta Ranskan merentakaisiin departementteihin kalenterivuosittain

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Lukumäärä	Tuki
			EUR/100 yksikköä
ex 0105 11	Vanhempais- tai isovanhempaispoikaset ⁽¹⁾	80 000	30
ex 0407 00 19	Vanhempais- tai isovanhempaispoikasten tuotantoon tarkoitetut siitosmunat ⁽¹⁾	5 000	24
			EUR/yksikkö
ex 0106 00 10	Puhdasrotuiset siitoskanit	500	60

⁽¹⁾ Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2782/75 1 artiklassa annetun määritelmän mukaisesti (EYVL L 282, 1.11.1975, s. 100)."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 129/2001,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,****Ranskan merentakaisten departementtien sianliha-alan tuotteiden hankintaa koskevan erityisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (ETY) N:o 2989/92 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisten departementtien hyväksi 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2989/92 ⁽³⁾ vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 3763/91 4 artiklan 1 kohdassa säädetty tuki Ranskan merentakaisten departementtien yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitossikojen hankintaa varten ja eläinmäärä, jolle tukea myönnetään.
- (2) Aiempina vuosina saatujen kokemusten perusteella asetuksen (ETY) N:o 2989/92 liitteessä vahvistettu eläinmäärä on ollut suurempi kuin Ranskan merentakaisten departementtien puhdasrotuisia siitossikoja koskevien hankintojen tosiasialliset tarpeet. Näin ollen on asianmukaista vähentää tukikelpoisten eläinten lukumäärää.
- (3) Tämä asetus tulee voimaan sen jälkeen, kun todistushakemusten jättämiseksi asetettu määräaika umpeutuu tammikuussa 2001. Jotta Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvat tavarantoimitukset eivät katkeaisi, on syytä poiketa asetuksen (ETY) N:o 2989/92 4 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä ja sallia vain

mainitun kuukauden aikana todistushakemusten jättäminen 5 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sekä vahvistaa todistusten antamisen määräajaksi tämän asetuksen voimaantulon jälkeiset 10 työpäivää.

- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2989/92 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistushakemukset on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään 5 työpäivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, tammikuun 2001 aikana todistukset on annettava viimeistään 10 työpäivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 300, 16.10.1992, s. 12.

LIITE

"LIITE

Ranskan merentakaisen departementtien yhteisöstä peräisin olevien puhdasrotuisten siitossikojen hankinnat kalenterivuositain

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Toimitettavien eläinten lukumäärä	Tuki (euroina eläintä kohden)
0103 10 00	Puhdasrotuiset siitossiat (!):		
	— urospuoliset eläimet	10	440
	— naaraspuoliset eläimet	80	380

(!) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa yhteisön säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 130/2001,
annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 1374/98 avattuihin tariffikiintiöihin kuuluville maitotuotteille tammikuussa
2001 käyttöön otettujen tuontitodistusten hyväksyttävyydestä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1670/2000⁽²⁾,

1. Asetuksen (EY) N:o 1374/98 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2001 esitetyt, tämän asetuksen liitteessä I mainittuja, asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteen II järjestysnumeroihin kuuluvia tuotteita koskevat haetut tuontitodistusmäärät määräytyvät ilmoitettujen osituskertoimien mukaan.

ottaa huomioon tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tariffikiintiöiden avaamisesta maito- ja maitotuotealalla 29 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1374/98⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1998/2000⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

2. Asetuksen (EY) N:o 1374/98 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2001 esitetyt, liitteessä II mainittuja, asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteen III B järjestysnumeroihin kuuluvia tuotteita koskevat haetut tuontitodistusmäärät määräytyvät ilmoitettujen osituskertoimien mukaan.

sekä katsoo seuraavaa:

3. Asetuksen (EY) N:o 1374/98 nojalla kaudeksi 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2001 esitetyt, liitteessä III mainittuja, asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteen III C järjestysnumeroihin kuuluvia tuotteita koskevat haetut tuontitodistusmäärät määräytyvät ilmoitettujen osituskertoimien mukaan.

Asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä II mainituista tuotteista on esitetty hakemuksia määristä, jotka ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät. Tämän vuoksi olisi vahvistettava osituskertoimien haettujen määrien vähentämiseksi,

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 185, 30.6.1998, s. 21.

⁽⁴⁾ EYVL L 238, 22.9.2000, s. 28.

LIITE I

Järjestysnumero asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä II	Järjestysnumero TARIC	AJANJAKSO: tammikuu — kesäkuu 2001 Osituskerroin
33	09.4590	0,0087
34	09.4599	0,0012
36	09.4591	0,1684
37	09.4592	0,2909
38	09.4593	1,0000
39	09.4594	0,0061
41	09.4595	0,0039
44	09.4596	0,0016

LIITE II

Järjestysnumero asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä III B	Järjestysnumero Taric	AJANJAKSO: tammikuu — kesäkuu 2001 Osituskerroin
13	09.4101	1,0000

LIITE III

Järjestysnumero asetuksen (EY) N:o 1374/98 liitteessä III C	Järjestysnumero Taric	AJANJAKSO: tammikuu — kesäkuu 2001 Osituskerroin
15	09.4151	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 131/2001,**annettu 23 päivänä tammikuuta 2001,****asetuksessa (EY) N:o 1279/98 säädettyjä naudanlihan tariffikiintiöitä koskevien, tammikuussa 2001 esitettyjen tuontitodistushakemusten hyväksyttävyydestä Puolan tasavallan, Unkarin tasavallan, Tšekin tasavallan, Slovakian, Bulgarian ja Romanian osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon Puolan tasavallalle, Unkarin tasavallalle, Tšekin tasavallalle, Slovakielle, Bulgarialle ja Romanielle neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3066/95 säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1279/98⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2857/2000⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 1 ja 2 artiklassa vahvistetaan Puolasta, Unkarista, Tšekin tasavallasta, Slovakiasta, Romaniasta ja Bulgariasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden painona ilmaistu vastaava lihamäärä, joka voidaan tuoda erityisedellytyksin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2001. Unkarista, Tšekin tasavallasta ja Romaniasta peräisin olevien tiettyjen naudanliha-alan tuotteiden määrät, joille tuontitodistuksia on haettu, ovat sellaiset, että hakemukset voidaan hyväksyä kokonaisuudessaan. Puolasta peräisin olevia tiettyjä naudanliha-alan tuotteita koskevia hakemuksia on kuitenkin vähennettävä suhteellisesti mainitun asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa säädetään, että jos edellisessä kohdassa täsmennetyn kiintiökauden ensimmäisellä, toisella tai kolmannella kaudella jätetyissä tuontikilpailuhakemuksissa pyydetty määrät ovat pienemmät kuin käytettävissä olevat määrät, jäljellä olevat määrät lisätään seuraavalla kaudella käytettävissä oleviin määriin. Ottaen huomioon kolmannen kauden jäljellä olevat määrät olisi täsmennettävä 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2001 ulottuvalla neljännellä kaudella myönnettävissä olevat määrät kyseisten kuuden maan osalta,

1. Kaikki asetuksessa (EY) N:o 1279/98 tarkoitettujen kiintiöiden mukaisesti 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2001 väliselle ajanjaksolle esitetyt tuontitodistushakemukset hyväksytään seuraavasti:

- a) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvien Unkarista ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- b) 100 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvien Romaniasta peräisin olevien tuotteiden osalta;
- c) 8,5222 prosenttia haetuista määristä CN-koodeihin 0201, 0202 ja 1602 50 kuuluvien Puolasta peräisin olevien tuotteiden osalta.

2. Asetuksen (EY) N:o 1279/98 2 artiklassa tarkoitettulle jaksolle 1 päivästä huhtikuuta 30 päivään kesäkuuta 2001 käytettävissä olevat määrät ovat seuraavat:

- a) CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluva naudanliha:
 - 5 950 t Unkarista peräisin olevaa lihaa,
 - 3 240 t Tšekin tasavallasta peräisin olevaa lihaa,
 - 3 500 t Slovakiasta peräisin olevaa lihaa,
 - 250 t Bulgariasta peräisin olevaa lihaa,
- b) 5 000 tonnia CN-koodeihin 0201 ja 0202 kuuluvaa Puolasta peräisin olevaa naudanlihaa tai 2 336,448 tonnia CN-koodiin 1602 50 kuuluvia Puolasta peräisin olevia jalosteita;
- c) 2 393,446 tonnia CN-koodeihin 0201, 0202, 1602 50 31, 1602 50 39 ja 1602 50 80 kuuluvia Romaniasta peräisin olevia naudanliha-alan tuotteita.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12.⁽²⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 55.

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/41/EY,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2001,
yhteistä arvonlisäverojärjestelmää koskevan kuudennen direktiivin (77/388/ETY) muuttamisesta
yleisen verokannan vähimmäistason soveltamisajan osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin (77/388/ETY) ⁽³⁾, jäljempänä ”kuudes arvonlisäverodirektiivi”, 12 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, että neuvosto päättää 31 päivän joulukuuta 2000 jälkeen sovellettavan yleisen verokannan tasosta.
- (2) Vaikka jäsenvaltioissa nykyisin voimassa oleva yleinen arvonlisäverokanta yhdessä siirtymäkauden järjestelmän mekanismien kanssa turvaa kyseisen järjestelmän hyväksyttävän toiminnan, olisi kuitenkin huolehdittava siitä, ettei yhä suurempi ero jäsenvaltioiden soveltamien yleisten arvonlisäverokantojen välillä johda rakenteelliseen epätasapainoon yhteisössä tai kilpailun vääristymiseen tietyillä toimialoilla ainakaan 7 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa esitetyn arvonlisäveron alalla tällä hetkellä voimassa olevan yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamiseen ja nykyaikaistamiseen tähtäävän uuden strategian toteuttamisen aikana.
- (3) Näyttää siis tarkoituksenmukaiselta säilyttää nykyisin sovellettavan yleisen arvonlisäverokannan 15 prosentin vähimmäistaso toisen riittävän pitkän ajanjakson ajan, jotta mainittu yksinkertaistamiseen ja nykyaikaistamiseen tähtäävä strategia voidaan toteuttaa,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan kuudennen arvonlisäverodirektiivin 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavalla tekstillä:

- ”3. a) Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava arvonlisäveron yleinen verokanta prosenttiosuutena veron perusteesta, ja sen on oltava sama tavaroiden luovutusten ja palvelujen suoritusten osalta. Tämän prosenttiosuuden on 1 päivästä tammikuuta 2001 31 päivään joulukuuta 2005 oltava vähintään 15 prosenttia.

Neuvosto päättää 31 päivän joulukuuta 2005 jälkeen sovellettavan yleisen verokannan tasosta yksimielisesti komission ehdotuksesta ja kuultuaan Euroopan parlamenttia sekä talous- ja sosiaalikomiteaa.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 1 päivää tammikuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. RINGHOLM

⁽¹⁾ Lausunto annettu 14. joulukuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 29. marraskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/65/EY (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 44).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 19 päivänä tammikuuta 2001,
jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2001**

(2001/63/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Luxemburgin prosessi, joka perustuu Euroopan yhteensovitetun työllisyysstrategian täytäntöönpanoon, käynnistettiin 20 ja 21 päivänä marraskuuta 1997 pidetyssä työllisyyttä käsitelleessä ylimääräisessä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Työllisyyden suuntaviivoista vuodeksi 1998 15 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston päätöslauselmalla ⁽⁵⁾ käynnistettiin näkyvä prosessi, johon on sitouduttu poliittisesti hyvin vahvasti ja jolla on kaikkien osapuolten laaja hyväksyntä.
- (2) Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista vuodeksi 2000 13 päivänä maaliskuuta 2000 tehty neuvoston päätös ⁽⁶⁾ mahdollisti Luxemburgin prosessin lujittamisen suuntaviivojen täytäntöönpanon kautta.
- (3) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti Euroopan unionille uuden strategisen päämäärän, jonka mukaan siitä on tultava maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous, joka kykenee ylläpitämään kestävä

talouskasvua, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Saavuttamalla tämän päämäärän unioni voi saavuttaa täystyöllisyyden edellytykset.

- (4) Työllisyyskomitean lausunto on laadittu yhdessä talouspoliittisen komitean kanssa.
- (5) Työllisyyden suuntaviivojen ja talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen välinen johdonmukaisuus ja yhteisvaikutus olisi varmistettava.
- (6) Kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön työllisyyden suuntaviivoja, niiden olisi pyrittävä johdonmukaisuuteen kahden muun Lissabonissa sovitun avainalan kanssa, jotka ovat sosiaalisen suojelun uudenaikaistaminen ja sosiaalisen osallisuuden edistäminen. Samalla on varmistettava, että työnteko on taloudellisesti kannattavaa ja että sosiaalisen suojelun järjestelmien ylläpidettävyyttä taataan pitkällä aikavälillä.
- (7) Lissabonissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti tarvetta mukauttaa Euroopan yleissivistävää ja ammatillista koulutusjärjestelmää niin, että se vastaa tietoyhteiskunnan vaatimuksiin sekä tarpeeseen parantaa työllisyyden tasoa ja laatua. Se myös kehotti jäsenvaltioita, neuvostoa ja komissiota lisäämään merkittävästi vuosittaisia investointejaan inhimillisiin voimavaroihin henkeä kohti.
- (8) Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti työmarkkinaosapuolia osallistumaan aktiivisemmin niistä riippuvien työllisyyden suuntaviivojen määrittelyyn, toteuttamiseen ja arviointiin keskittämällä huomiota erityisesti työn organisoimisen nykyaikaistamiseen, elinikäiseen oppimiseen ja erityisesti naisten työllisyysasteen lisäämiseen.

⁽¹⁾ Ehdotus annettu 14. marraskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 24. marraskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL C 14, 16.1.2001, s. 75.

⁽⁴⁾ Lausunto annettu 13. lokakuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 72, 21.3.2000, s. 15.

- (9) Neuvoston ja komission laatimassa vuoden 2000 yhteisessä työllisyysraportissa kuvataan työllisyystilannetta yhteisössä ja tarkastellaan toimia, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet pannessaan täytäntöön työllisyyspolitiikkaansa vuoden 2000 työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta 14 päivänä helmikuuta 2000 annetun neuvoston suosituksen 2000/164/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (10) Neuvosto antoi 19 päivänä tammikuuta 2001 uuden suosituksen⁽²⁾ jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta.
- (11) Lissabonin Eurooppa-neuvoston kehotuksesta vuonna 2000 tehty Luxemburgin prosessin väliarviointi olisi otettava huomioon laadittaessa vuoden 2001 työllisyyden suuntaviivoja, joissa on säilytettävä neljän pilarin perusrakenne, ja tehostettaessa Luxemburgin prosessia.
- (12) Jäsenvaltioiden on pyrittävä voimakkaammin sisällyttämään tasa-arvonäkökohdat kaikkiin pilareihin ja tuomaan ne selvemmin esiin.
- (13) Suuntaviivojen täytäntöönpano voi vaihdella niiden luonteen ja kohderyhmän sekä kunkin jäsenvaltion tilanteen mukaan. Niissä olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta ottaen huomioon jäsenvaltioiden vastuualueet työllisyysasioissa.
- (14) Pannessaan täytäntöön työllisyyden suuntaviivoja jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa huomioon alueelliset olot pyrkien samalla kuitenkin saavuttamaan kaikki kansalliset tavoitteensa ja noudattaen tasa-arvoisen kohtelun periaatetta.
- (15) Luxemburgin prosessin tehokkuus edellyttää, että työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpano heijastuu myös muun muassa rahoitukseen. Siksi kansallisiin kertomuksiin olisi tarvittaessa sisällytettävä budjettitietoja, jotta olisi mahdollista tehokkaasti arvioida, miten kukin jäsenvaltio on edistynyt suuntaviivojen täytäntöönpanossa niiden vaikutukset ja kustannusvaikuttavuus huomioon ottaen.
- (16) Neuvoston direktiivin 1999/85/EY⁽³⁾, jossa säädetään mahdollisuudesta soveltaa kokeiluluontoisesti alennettua arvonlisäverokantaa työvoimavaltaisiin palveluihin, täytäntöönpanoa olisi seurattava, jotta voidaan arvioida erityisesti kansallisten aloitteiden vaikutusta työllistämismahdollisuuksiin.
- (17) Rakennerahastojen ja varsinkin Euroopan sosiaalirahaston ja yhteisön Equal-aloitteen panosta Euroopan työllisyysstrategiaan olisi korostettava seuraavan ohjelmakauden aikana, samoin kuin Euroopan investointipankin asemaa.
- (18) Olisi kannustettava kaikilla tasoilla toteuttavaa kumppanuutta muun muassa työmarkkinaosapuolten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa, jotta ne voivat omilla vastuualueillaan osaltaan edistää korkeaa työllisyyden tasoa.
- (19) Edelleen on tarvetta vahvistaa ja kehittää vertailukelpoisia indikaattoreita, jotta olisi mahdollista arvioida tämän päätöksen liitteenä olevien suuntaviivojen täytäntöönpanoa ja vaikutusta ja jotta voitaisiin tämentää niiden sisältämiä tavoitteita sekä helpottaa parhaiden käytäntöjen tunnistamista ja vaihtoa.
- (20) Kestävän kehityksen periaate ja ympäristönäkökohtien huomioon ottaminen yhteisön muussa politiikassa ovat perustamissopimuksen tavoitteita. Jäsenvaltioita kehoitetaan ottamaan ne huomioon kansallisissa työllisyysstrategioissaan edistämällä työpaikkojen luomista ympäristöalalla,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Annetaan liitteenä olevat jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat vuodeksi 2001. Jäsenvaltioiden on otettava ne huomioon työllisyyspolitiikassaan.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. RINGHOLM

⁽¹⁾ EYVL L 52, 25.2.2000, s. 32.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 27.

⁽³⁾ EYVL L 277, 28.10.1999, s. 34.

LIITE

TYÖLLISYYDEN SUUNTAVIIVAT VUODEKSI 2001

Laaja-alaiset tavoitteet — edellytysten luominen täystyöllisyydelle tietoon perustuvassa yhteiskunnassa

Viime vuosikymmenen aikana huolellisesti rakennetut vakautta ja kasvua edistävät talouspuitteet, jatkuvat pyrkimykset uudistaa työ-, pääoma-, tavara- ja palvelumarkkinoita sekä suotuisa maailmantalous ovat luoneet Euroopan unionille suotuisat talousnäkyvät, joiden avulla se voi saavuttaa joitakin tärkeimmistä tavoitteistaan. Edistyminen ei kuitenkaan ole automaattista: se vaatii johtamista, sitoutumista ja yhtenäistä toimintaa.

Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto asetti täystyöllisyyden EU:n työllisyys- ja sosiaalipolitiikan yleistavoitteeksi ja vaati jäsenvaltioita sitoutumaan strategiseen päämäärään ja tekemään unionista maailman kilpailukykyisimmän ja dynaamisimman tietoon perustuvan talouden, joka kykenee ylläpitämään kestävästä talouskasvusta, luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja lisäämään sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää yhteisön ja jäsenvaltioiden samanaikaisia toimia. Se edellyttää myös, että jatkuvasti käytetään tehokkaita, tasapainoisia ja toisiaan tukevia politiikan keinoja, jotka perustuvat makrotalouspolitiikkaan, sopeutumiskykyisiä ja joustavia työmarkkinoita edistäviin rakenneuudistuksiin, innovaatioihin ja kilpailukykyyn. Lisäksi tarvitaan aktiivinen hyvinvointivaltio, joka edistää inhimillisten voimavarojen kehittämistä, osallistumista, osallisuutta sekä solidaarisuutta.

Luxemburgin prosessin tärkeimpiä haasteita ovat valmistautuminen siirtymään tietoon perustuvaan talouteen, tieto- ja viestintäteknologian etujen hyödyntäminen, eurooppalaisen sosiaalisen mallin uudistaminen investoimalla ihmisiin ja torjumalla sosiaalista syrjäytymistä sekä yhtäläisten mahdollisuuksien edistäminen. Lissabonissa asetetun täystyöllisyyspäämäärän saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on vastattava suuntaviivojen neljän pilarin mukaisesti vaatimuksiin yhtenäisellä kokonaisstrategialla, johon sisältyvät seuraavat laaja-alaiset tavoitteet:

- A Vahvistetaan työmahdollisuuksia ja tarjotaan riittäviä kannustimia kaikille, jotka ovat halukkaita ryhtymään ansiotyöhön, jotta saavutettaisiin tavoitteena oleva täystyöllisyys. Samalla tunnustetaan, että jäsenvaltioilla on erilaiset lähtökohdat ja että täystyöllisyys on yleisen kansallisen talouspolitiikan tavoite. Jäsenvaltioiden on harkittava kansallisten tavoitteiden asettamista työllisyysasteen nostamiseksi edistääkseen eurooppalaista yleistavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2010 mennessä on saavutettava 70 prosentin kokonaistyöllisyysaste ja naisten osalta yli 60 prosentin työllisyysaste. Näihin tavoitteisiin pyrittäessä olisi otettava huomioon myös työpaikkojen laadun parantaminen.
- B Jäsenvaltioiden on kehitettävä kattava ja yhtenäinen elinikäistä oppimista koskeva strategia, jolla autetaan ihmisiä hankkimaan taidot, joita he tarvitsevat taloudellisten ja yhteiskunnallisten muutosten hallintaan läpi elämänsä ja pitämään näitä taitoja ajan tasalla. Strategiassa on otettava huomioon sellaisten nuorille ja aikuisille tarkoitettujen perus-, keski- ja korkea-asteen koulutuksen, täydennyskoulutuksen sekä ammatillisen koulutuksen järjestelmien kehittäminen, joilla parannetaan heidän työllistyytyään, sopeutumiskykyään ja ammattitaitoaan sekä heidän mahdollisuuksiaan osallistua tietoon perustuvaan yhteiskuntaan. Strategiassa olisi tultava esiin viranomaisten, yritysten, työmarkkinaosapuolten ja yksittäisten ihmisten yhteinen vastuu ja kansalaisyhteiskunnan asianmukainen osuus tietoon perustuvan yhteiskunnan toteutumisessa. Työmarkkinaosapuolten olisi neuvoteltava ja sovitettava toimenpiteistä, joilla kehitetään täydennyskoulutusta ja aikuisten ammatillista koulutusta työntekijöiden sopeutumiskykyyn ja yritysten kilpailukykyyn lisäämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten asetettava kansallisia tavoitteita, jotka koskevat henkilöresursseihin tehtävien investointien sekä (viralliseen tai epäviralliseen) yleissivistävään ja ammatilliseen täydennyskoulutukseen osallistumisen lisäämistä, ja seurattava säännöllisesti näiden tavoitteiden saavuttamista.
- C Jäsenvaltioiden on kehitettävä kattava yhteistyökumppanuus työmarkkinaosapuolten kanssa työllisyysstrategian täytäntöönpanoa, seuraamista ja jatkotoimia varten. Työmarkkinaosapuolia kehoitetaan tehostamaan kaikilla tasoilla toimintaansa Luxemburgin prosessin tukemiseksi. Suuntaviivoissa asetettujen yleisten puitteiden ja tavoitteiden mukaisesti työmarkkinaosapuolia kehoitetaan kehittämään — kansallisten perinteidensä ja käytäntöjensä mukaisesti — niitä koskevien suuntaviivojen osalta oma täytäntöönpanoprosessinsa, määrittelemään ne kysymykset, joista ne neuvottelevat, ja ilmoittamaan säännöllisesti, halutessaan kansallisissa toimintasuunnitelmissa, toteuttamiensa toimien edistymisestä ja niiden vaikutuksista työllisyyteen ja työmarkkinoiden toimintaan. Euroopan tason työmarkkinaosapuolia kehoitetaan määrittelemään oma panoksensa sekä seuraamaan, edistämään ja tukemaan kansallisella tasolla toteutettavia toimia.
- D Toteuttaessaan työllisyyden suuntaviivoja kansallisessa politiikassaan jäsenvaltioiden on kiinnitettävä asianmukaista huomiota kaikkiin pilareihin ja laaja-alaisiin tavoitteisiin sekä tasapainotettava painopistealueensa niin, että niissä otetaan huomioon suuntaviivojen yhtenäisyys ja yhtäläinen arvo. Kansallisissa toimintasuunnitelmissa on työllisyysstrategiaa kehitettävä (valtavirtaistamalla sukupuolten tasa-arvo) siten, että määritellään kaikkiin pilareihin ja laaja-alaisiin tavoitteisiin perustuva toimintapolitiikkojen yhdistelmä, jossa tuodaan selvästi esiin, miten eri suuntaviivoihin kuuluvat toiminta-aloitteet on jäsennetty pitkäaikaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Alueellinen ulottuvuus ja alueelliset erot on otettava strategian toteuttamisessa huomioon erilaisina politiikkoina tai tavoitteina. Samalla on pyrittävä saavuttamaan kansalliset tavoitteet ja noudatettava tasa-arvoisen kohtelun periaatetta. Jäsenvaltioiden on noudatettava yleisiä puitteita, mutta niiden on syytä myös keskittyä sellaisiin strategian kohtiin, joilla on merkitystä niiden oman työmarkkinatilanteen tarpeiden kannalta.

- E Jäsenvaltioiden ja komission on vahvistettava yhteisten indikaattoreiden kehittämistä, jotta voidaan asianmukaisesti arvioida toimien edistymistä kussakin neljästä pilarista ja tukea vertailuarvojen asettamista ja hyvien toimintatapojen kartoittamista. Työmarkkinaosapuolia pyydetään kehittämään asianmukaiset indikaattorit, vertailuarvot ja näitä tukevat tilastolliset tietokannat, joilla voidaan mitata niiden vastuulla olevien toimien edistymistä.

I PARANNETAAN TYÖLLISTYVYYTTÄ

Torjutaan nuorisotyöttömyyttä ja ehkäistään pitkäaikaistyöttömyyttä

Nuorisotyöttömyyden ja pitkäaikaistyöttömyyden kasvun katkaisemiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä entistä tehokkaammin kehittämään ennaltaehkäiseviä ja työllistävyyttä edistäviä strategioita, jotka perustuvat yksilöllisten tarpeiden varhaiseen tunnistamiseen. Jäsenvaltion määrittämän mutta enintään kaksi vuotta kestävänsä ajanjakson kuluessa — ajanjakso voi olla pidempi, jos jäsenvaltiossa on erityisen paljon työttömyyttä, tämän kuitenkin rajoittamatta suuntaviivojen uudelleen tarkastelua kahden vuoden kuluttua — jäsenvaltiot varmistavat, että:

1. Kaikille työttömille nuorille annetaan uusi mahdollisuus ennen kuin he ovat olleet kuusi kuukautta työttöminä ja työttömille aikuisille ennen kuin he ovat olleet kaksitoista kuukautta työttöminä tarjoamalla heille koulutusta, uudelleen koulutusta, työharjoittelua, työpaikka tai muu työllistävyyttä parantava toimenpide, kuten yksilöllistä ammatinvalinnanohjausta tai neuvontaa; tällä pyritään siihen, että he integroituvat tehokkaasti työmarkkinoille.

Nämä ennaltaehkäisevät ja työllistävyyttä parantavat toimenpiteet olisi yhdistettävä toimiin, joilla pienennetään pitkäaikaistyöttömien määrää edistämällä heidän paluutaan työmarkkinoille.

Jäsenvaltioiden olisi tässä yhteydessä edelleen nykyaikaistettava julkisia työvoimapalveluitaan varsinkin seuraamalla edistymistä, asettamalla selkeät määräajat ja antamalla työvoimapalvelujen henkilöstölle riittävää lisäkoulutusta. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava työvoimapalvelujen tarjoajia yhteistyöhön muiden palvelujen tarjoajien kanssa ennaltaehkäisy- ja aktivointistrategian tehostamiseksi.

Edistetään työllisyyttä etuus-, verotus- ja koulutusjärjestelmillä

Etuus-, verotus- ja koulutusjärjestelmiä on tarvittaessa tarkistettava ja muutettava niin, että ne aktiivisesti edistävät työttömien työllistävyyttä. Lisäksi järjestelmien olisi oltava vuorovaikutteisia siten, että ne kannustavat työelämän ulkopuolella olevia työhön haluavia ja työhön kykeneviä henkilöitä palaamaan työmarkkinoille. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä kannustimiin, joilla pyritään saamaan työttömät ja työelämän ulkopuolella olevat henkilöt hakemaan ja ottamaan vastaan työtä, sekä toimenpiteisiin, joilla pyritään saattamaan heidän ammatitaitonsa ajan tasalle ja lisäämään erityisesti niiden henkilöiden työnsaantimahdollisuuksia, joiden on vaikeinta saada työtä.

2. Kunkin jäsenvaltion on

- tarkistettava ja tarvittaessa muutettava etuus- ja verotusjärjestelmänsä köyhyysloukkujen vähentämiseksi ja tarjottava kannustimia työttömille ja työelämän ulkopuolella oleville henkilöille, jotta he hakisivat ja ottaisivat vastaan työtä tai osallistuisivat työllistävyyttä edistävään toimenpiteeseen, sekä tarjottava kannustimia työnantajille uusien työpaikkojen luomiseksi;
- pyrittävä lisäämään merkittävästi niiden työttömien ja työelämän ulkopuolella olevien henkilöiden osuutta, jotka osallistuvat työllistävyyttä parantaviin aktiivitoimiin, tarkoituksena tehostaa integroitumista työmarkkinoille. Jäsenvaltioiden on myös pyrittävä parantamaan tällaisten toimenpiteiden tuloksia ja kustannusvaikutavuutta;
- toteutettava toimenpiteitä, joilla työttömät ja työelämän ulkopuolella olevat henkilöt voivat hankkia tai parantaa esimerkiksi sellaisia tietotekniikkaan tai viestintään liittyviä taitojaan, jotka helpottavat heidän pääsyään työmarkkinoille ja vähentävät ammattitaidossa olevia puutteita. Kunkin jäsenvaltion on asetettava tavoite aktiivitoimien, kuten työttömille tarjottavan yleissivistävän tai ammatillisen koulutuksen taikka vastaavien toimenpiteiden, toteuttamiselle siten, että se pyrkii asteittain saavuttamaan kolmen parhaiten onnistuneen jäsenvaltion keskiarvon, kuitenkin vähintään 20 prosenttia.

Kehitetään aktiivista ikääntymistä koskevaa politiikkaa

Tarvitaan syvällisiä muutoksia nykyisiin asenteisiin ikääntyviä työntekijöitä kohtaan samoin kuin vero- ja etuusjärjestelmien uudistamista, jotta voidaan saavuttaa täystyöllisyys, varmistaa sosiaaliturvajärjestelmien oikeudenmukaisuus ja kestävyys pitkällä aikavälillä ja hyödyntää mahdollisimman hyvin ikääntyvien työntekijöiden kokemusta.

3. Jäsenvaltioiden on näin ollen tarvittaessa työmarkkinaosapuolten kanssa kehitettävä aktiivista ikääntymistä koskevaa politiikkaa, jonka tavoitteena on parantaa ikääntyvien työntekijöiden mahdollisuuksia pysyä mahdollisimman pitkään työelämässä ja kannustaa heitä siihen. Tämän saavuttamiseksi on erityisesti

- toteutettava positiivisia toimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään ikääntyvien työntekijöiden työkyky ja ammattitaito myös tietoon perustuvilla työmarkkinoilla ja erityisesti riittävän yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen avulla, otetaan käyttöön joustavia työskentelyjärjestelyjä, kuten osa-aikatyö työntekijän niin halutessa, ja lisätään työnantajien tietoisuutta ikääntyvien työntekijöiden voimavaroista.
- tarkasteltava verotus- ja etuusjärjestelmiä niiden kielteisten vaikutusten vähentämiseksi ja jotta työmarkkinoilla pysyminen olisi ikääntyvien työntekijöiden kannalta nykyistä houkuttelevampi vaihtoehto.

Kehitetään uusilla työmarkkinoilla tarvittavia taitoja elinikäisen oppimisen kautta

Työmarkkinoiden tarpeisiin vastaava tehokas ja toimiva koulutusjärjestelmä on avainasemassa kehitettäessä tietoon perustuvaa taloutta ja parannettaessa työllisyyden tasoa ja laatua. Se on olennaisen tärkeä myös elinikäisen oppimisen kannalta, koska sen avulla voidaan siirtyä kitkattomasti koulusta työelämään, luoda perusta tuottaville inhimillisille voimavaroille, joihin kuuluu sekä perus- että erityistaitoja, sekä saada valmiudet sopeutua helposti yhteiskunnallisiin ja taloudellisiin muutoksiin. Työllistyvän työvoiman kehittämiseen kuuluu se, että ihmisille annetaan valmius päästä mukaan tietoon perustuvaan yhteiskuntaan ja käyttää hyväkseen sen tarjoamia etuja. Lisäksi on korjattava ammattitaidossa olevia puutteita ja kaikissa elämän vaiheissa estettävä työttömyydestä, työmarkkinoiden ulkopuolelle jäämisestä ja syrjäytymisestä aiheutuva taitojen heikkeneminen.

4. Jäsenvaltioita pyydetään näin ollen parantamaan yleissivistävien ja ammatillisten koulutusjärjestelmiensä ja opetussuunnitelmien laatua muun muassa tarjoamalla asianmukaista ohjausta sekä ammatillisen peruskoulutuksen että elinikäisen oppimisen yhteydessä ja nykyaikaistamalla ja tehostamalla oppisopimusjärjestelmää ja työssä tapahtuvaa koulutusta sekä edistämään paikallisten oppimisen monitoimikeskusten kehittämistä, jotta voidaan

- antaa nuorille perustaidot, jotka ovat tärkeitä työmarkkinoiden kannalta ja joita tarvitaan elinikäiseen oppimiseen osallistumista varten;
- vähentää nuorten ja aikuisten lukutaidottomuutta ja vähentää huomattavasti niiden nuorten määrää, jotka lopettavat varhain koulunkäyntinsä; erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myös nuoriin, joilla on oppimisvaikeuksia ja koulutukseen liittyviä ongelmia; jäsenvaltioiden on tähän liittyen kehitettävä toimia, joiden tavoitteena on puolittaa vuoteen 2010 mennessä niiden 18—24-vuotiaiden määrä, jotka ovat käyneet vain peruskoulun eivätkä sen jälkeen jatka opiskelua tai osallistu koulutukseen;
- edistää (myös epätyypillisissä työsuhteissa olevien) aikuisten edellytyksiä osallistua elinikäiseen oppimiseen; tavoitteena on yleisesti lisätä koulutukseen osallistuvien työikäisten aikuisten (25—64-vuotiaat) osuutta; jäsenvaltioiden olisi asetettava tähän liittyviä tavoitteita.

Jäsenvaltioiden olisi parannettava tutkintojen sekä hankittujen tietojen ja taitojen tunnustamista liikkuvuuden ja elinikäisen oppimisen kannustamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kehittämään verkko-oppimista, joka on suunnattu kaikille kansalaisille. Niiden on erityisesti varmistettava, että kaikilla kouluilla on pääsy Internetiin ja multimediaresursseihin vuoden 2001 loppuun mennessä ja että tarpeellinen määrä opettajia osaa käyttää näitä välineitä vuoden 2002 loppuun mennessä, jotta kaikille oppilaille pystytään tarjoamaan hyvä digitaalinen lukutaito.

Aktiivista politiikkaa, jolla kehitetään sopivien työpaikkojen etsintää sekä ehkäistään ja poistetaan tulevia pullonkauloja

Kaikissa jäsenvaltioissa esiintyy toisaalta työttömyyttä ja syrjäytymistä ja toisaalta taas työvoimapulaa tietyillä aloilla, tietyissä ammateissa ja tietyillä alueilla. Kun työllisyystilanne paranee ja teknologisten muutosten vauhti kiihtyy, nämä pullonkaulat pahenevat. Tulevan työvoimapulan ehkäisemiseen ja torjuntaan tarkoitettun aktiivisen politiikan puute vahingoittaa kilpailukykyä, lisää inflaatiopaineita ja pitää rakenteellisen työttömyyden korkeana.

6. Jäsenvaltioiden on — tarvittaessa työmarkkinaosapuolten kanssa — lisättävä ponnisteluja tulevien pullonkaulojen tunnistamiseksi ja ehkäisemiseksi erityisesti

- kehittämällä työvoimapolvelujen kykyä löytää sopivat työpaikat sopiville työnhakijoille;
- kehittämällä politiikkaa, jolla ehkäistään ammattitaidossa olevia puutteita;
- edistämällä ammatillista ja maantieteellistä liikkuvuutta;
- lisäämällä työmarkkinoiden toimivuutta parantamalla avoimia työpaikkoja ja opiskelumahdollisuuksia käsitteleviä tietokantoja; nämä olisi liitettävä yhteen Euroopan tasolla hyödyntämällä uutta tietotekniikkaa ja Euroopan tasolla jo saatuja kokemuksia.

Torjutaan syrjintää ja edistetään sosiaalista osallisuutta tarjoamalla työpaikkoja

Monilla ryhmillä ja yksittäisillä ihmisillä on suuria vaikeuksia hankkia asianmukaisia taitoja sekä päästä työmarkkinoille ja pysyä siellä. Tämä saattaa lisätä syrjäytymisvaaraa. Tarvitaan yhtenäistä politiikkaa, jolla edistetään sosiaalista osallisuutta tukemalla heikommassa asemassa olevien ryhmien ja ihmisten integroitumista työmarkkinoille ja torjutaan työmarkkinoille pääsyssä ja itse työmarkkinoilla esiintyvää syrjintää.

7. Kunkin jäsenvaltion on

- tunnistettava ja torjuttava kaikki työmarkkinoille sekä koulutukseen pääsyssä esiintyvät syrjinnän muodot;

- kehitettävä malleja, jotka sisältävät ehkäiseviä ja aktiivisia poliittisia toimenpiteitä riskialttiiden tai heikommassa asemassa olevien ryhmien ja henkilöiden integroimiseksi työmarkkinoille, jotta vältettäisiin syrjäytyminen ja ns. "työssäkäyvän köyhälistön" syntyminen;
- toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotka vastaavat vammaisten, etnisten vähemmistöjen ja siirtotyöläisten tarpeita heidän työmarkkinoille integroitumisensa osalta, ja asetettava tarvittaessa tätä varten kansalliset tavoitteet.

II KEHITETÄÄN YRITTÄJYYTTÄ JA LUODAAN UUSIA TYÖPAIKKOJA

Helpotetaan yritysten perustamista ja toimintaa

Yleisesti ottaen uusien yritysten kehittäminen ja varsinkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) kasvu on olennaisen tärkeää työpaikkojen luomiseksi ja nuorille suunnattujen koulutusmahdollisuuksien lisäämiseksi. Kehitystä on edistettävä parantamalla tietoisuutta yrittäjyydestä kaikkialla yhteiskunnassa ja oppilaitosten opetussuunnitelmissa. Päämäärän saavuttamiseksi on laadittava selkeät, vakaat ja johdonmukaiset säännöt sekä parannettava riskipääomamarkkinoiden kehitysedellytyksiä ja pääsyä niille. Jäsenvaltioiden olisi myös kevennettävä ja yksinkertaistettava pk-yritysten hallinnollisia ja verorasitteita. Tällaisen politiikan pitäisi tehostaa pimeän työn torjumista.

8. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota yritysten yleiskustannusten vähentämiseen ja hallinnollisen taakan keventämiseen erityisesti yritystä perustettaessa ja lisätyövoimaa palkattaessa. Uusia säädöksiä laatiessaan jäsenvaltioiden olisi lisäksi arvioitava niiden mahdollinen vaikutus yritysten hallinnolliseen taakkaan ja yleiskustannuksiin.
9. Jäsenvaltioiden on kannustettava yrittäjäksi ryhtymistä
 - tarkastelemalla varsinkin verotus- ja sosiaaliturvajärjestelmään liittyviä mahdollisia esteitä ja pyrittävä vähentämään niitä, jotta yrittäjäksi ryhtyminen ja pienyrityksen perustaminen helpottuisi;
 - edistämällä yrittäjyyttä ja itsenäistä ammatinharjoittamista koskevaa koulutusta, kohdennettuja tukipalveluita sekä nykyisten ja tulevien yrittäjien kouluttamista;
 - torjumalla "pimeää työtä" ja kannustamalla tällaisten työpaikkojen muuttamista laillisiksi työpaikoiksi hyödyntämällä kaikkia asiaan liittyviä toimia, myös sääntelytoimia, kannustimia sekä vero- ja etuusjärjestelmän uudistamista yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa.

Uudet työllistämismahdollisuudet tietoyhteiskunnassa ja palvelualalla

Jos Euroopan unioni haluaa vastata menestyksekkäästi työllisyyskysymykseen, sen on hyödynnettävä tehokkaasti kaikkia mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja ja käyttää uutta teknologiaa. Innovatiivisten yritysten on saatava tukea, koska niillä voi olla merkittävä asema tietoon perustuvan yhteiskunnan työllistämismahdollisuuksien aktivoinnissa. Erityisesti palvelualalla on huomattavia mahdollisuuksia. Tätä varten:

10. Jäsenvaltioiden on poistettava palvelujen tarjontaa haittaavat esteet ja kehitettävä toimintaedellytyksiä palvelualan koko työllistämispotentiaalın hyödyntämiseksi useampien ja parempien työpaikkojen luomiseksi. Erityisesti olisi hyödynnettävä tietoyhteiskunnan ja ympäristöalan työllistämismahdollisuudet.

Työllisyyttä edistävä paikallinen ja alueellinen toiminta

Kaikki alue- ja paikallistason toimijat työmarkkinaosapuolet mukaan lukien on saatava mukaan Euroopan työllisyysstrategian täytäntöönpanoon. Tämä on tehtävä tunnistamalla mahdollisuudet luoda työpaikkoja paikallistasolla ja lujittamalla tähän tähtäävää kumppanuutta.

11. Jäsenvaltioiden on

- otettava aluekehityskysymykset tarvittaessa huomioon yleisessä työllisyyspolitiikassaan;
- kannustettava paikallis- ja alueviranomaisia kehittämään työllisyysstrategioita, jotta voitaisiin täysimääräisesti hyödyntää mahdollisuuksia luoda työpaikkoja paikallistasolla, ja edistettävä tätä varten kumppanuutta kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa kansalaisyhteiskunnan edustajat mukaan lukien;
- edistettävä toimenpiteitä, joilla vahvistetaan yhteiskuntatalouden kilpailukykyä ja kykyä luoda työpaikkoja; erityisesti mainittakoon tavaroiden ja palvelujen tarjoaminen sellaisiin tarpeisiin, joita nykyiset markkinat eivät vielä pysty täyttämään. Lisäksi olisi tutkittava tällaisten toimien tiellä olevia esteitä ja pyrittävä vähentämään niitä;
- vahvistettava julkisten työvoimapalvelujen asemaa kaikilla tasoilla paikallisten työllistämismahdollisuuksien tunnistamisessa ja paikallisten työmarkkinoiden toimivuuden parantamisessa.

Tuetaan sopeutumiskykyä yrityksissä osana elinikäistä oppimista

Yritysten ammattitaidon tason uudistaminen on keskeinen tekijä elinikäisessä oppimisessa ja sen toteuttamiseksi

15. työmarkkinaosapuolia kehoitetaan kaikilla asiaankuuluvilla tasoilla tekemään tarvittaessa elinikäistä oppimista koskevia sopimuksia sopeutumiskyvyn ja innovaation helpottamiseksi erityisesti tieto- ja viestintätekniikan alalla. Tähän liittyen olisi määriteltävä edellytykset, joilla kaikille työntekijöille annetaan mahdollisuus hankkia tietoyhteiskunnassa tarvittavat taidot vuoteen 2003 mennessä.

IV VAHVISTETAAN SUKUPUOLTEN VÄLISTÄ TASA-ARVOPOLITIikkaa

Naisten ja miesten tasa-arvon vahvistaminen

Jotta jäsenvaltiot voisivat saavuttaa yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan tavoitteen ja kohottaa naisten työllisyysastetta Lissabonin Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti, niiden olisi vahvistettava tasa-arvopolitiikkaansa ja käsiteltävä siinä kaikkia tekijöitä, jotka vaikuttavat naisten päätöksiin siirtyä työelämään.

Naisilla on edelleen erityisiä vaikeuksia päästä työelämään, edetä urallaan ja sovittaa yhteen työ- ja perhe-elämää, ja heidän ansiotasonsa on edelleen alhaisempi kuin miehillä. Tämän vuoksi on tarpeen muun muassa

- varmistaa, että naisille suunnattuja aktiivisia työmarkkinatoimia toteutetaan suhteessa heidän osuuteensa työttömistä;
- kiinnittää erityistä huomiota vero- ja etuusjärjestelmien vaikutukseen eri sukupuoliin. Jos vero- ja etuusjärjestelmissä havaitaan tekijöitä, jotka jarruttavat naisten hakeutumista työmarkkinoille, niitä olisi tarkistettava;
- kiinnittää erityistä huomiota siihen, että samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan sama palkka;
- kiinnittää erityistä huomiota seikkoihin, jotka ovat esteenä yksityisyrittäjiksi tai itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi aikoville naisille;
- varmistaa, että naiset voivat vapaaehtoiselta pohjalta hyötyä joustavista työnteon muodoista työn laadun siitä kärsimättä;
- varmistaa sellaisten edellytysten olemassaolo, jotka helpottavat naisten osallistumista elinikäiseen oppimiseen ja erityisesti tietotekniikkakoulutukseen.

16. Tätä varten jäsenvaltioiden on otettava tasa-arvonäkökulma huomioon työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpanossa jokaisessa niiden neljästä pilarista

- kehittämällä ja vahvistamalla kuulemismenettelyjä sukupuolten tasa-arvoa käsittelevien yhteistyöelinten kanssa;
- soveltamalla menettelyjä kunkin suuntaviivan tasa-arvoon kohdistuvien vaikutusten arvioimiseksi;
- kehittämällä indikaattoreita, joilla voidaan mitata tasa-arvon edistymistä kussakin suuntaviivassa.

Jäsenvaltioiden on luotava asianmukaiset tiedonkeruujärjestelmät ja -menettelyt ja varmistettava työllisyystilastojen erittely sukupuolen mukaan, jotta kehitystä voidaan arvioida luotettavasti.

Miesten ja naisten välisen eriarvoisuuden korjaaminen

Jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten olisi kiinnitettävä huomiota naisten ja miesten määrän epätasapainoon tietyillä aloilla ja tietyissä ammateissa sekä naisten uramahdollisuuksien parantamiseen.

17. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa

- voimistettava pyrkimyksiään kaventaa naisten ja miesten työttömyysasteen välistä eroa tukemalla aktiivisesti naisten työllisyyden lisäämistä ja harkittava kansallisten tavoitteiden asettamista Lissabonin Eurooppa-neuvoston päätelmissä asetettujen tavoitteiden mukaisesti;
- toteutettava toimia, jotta naiset ja miehet olisivat tasapainoisesti edustettuina kaikilla aloilla ja kaikissa ammateissa;
- käynnistettävä positiivisia toimia edistääkseen periaatetta, jonka mukaan samasta tai samanarvoisesta työstä maksetaan samaa palkkaa, ja vähentääkseen naisten ja miesten tuloeroja. Sukupuolten välisiin palkkaeroihin julkisella ja yksityisellä sektorilla on puututtava, ja palkkaeroja koskevan politiikan vaikutuksia olisi tutkittava ja käsiteltävä;
- tarkasteltava mahdollisuuksia käyttää naisten urakehitystä edistäviä toimia nykyistä laajemmin naisten ja miesten eriarvoisen aseman korjaamiseksi.

Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen

Politiikat sapattivapaiden, vanhempainloman, osa-aikatyön ja sellaisten joustavien työjärjestelyjen osalta, jotka ovat sekä työnantajien että työntekijöiden etujen mukaisia, ovat erittäin tärkeitä sekä naisten että miesten kannalta. Alaa koskevat direktiivit ja työmarkkinaosapuolten sopimukset olisi pantava täytäntöön nopeammin ja niiden soveltamista olisi seurattava säännöllisesti. Käytettävissä on oltava riittävästi laadukkaita hoitopalveluja lapsille ja muille huollettaville, jotta tuetaan naisten ja miesten pääsyä työmarkkinoille ja pysymistä työelämässä. Perhevelvollisuuksien tasapuolinen jakaminen on tässä mielessä ratkaisevan tärkeää. Työmarkkinoille poissaolon jälkeen palaavien taidot ovat saattaneet vanhentua, ja heillä voi olla vaikeuksia päästä koulutukseen. Naisten ja miesten paluuta työmarkkinoille poissaolon jälkeen olisi helpotettava. Yhtäläisten mahdollisuuksien vahvistamiseksi

18. Jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten on

- laadittava, toteutettava ja edistettävä perhettä tukevia politiikkoja, joihin kuuluvat kohtuuhintaiset, helposti saatavat ja laadukkaat lastenhoitopalvelut ja muut hoivapalvelut sekä vanhempainlomia ja muita vapaita koskevat järjestelmät;
 - harkittava kansallisten tavoitteiden asettamista kansallinen tilanne huomioon ottaen lasten ja muiden hoivapalveluiden saatavuuden lisäämiseksi;
 - kiinnitettävä erityistä huomiota niiden naisten ja miesten asemaan, jotka suunnittelevat paluuta ansiotyöhön oltuaan poissa työelämästä, ja tutkivat tätä varten keinoja poistaa asteittain työelämään paluun esteitä.
-

**NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 19 päivänä tammikuuta 2001,
jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta**

(2001/64/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 128 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden toimittamat vuotta 2000 koskevat 15 täytäntöönpanokertomusta, joissa esitetään vuoden 1999 kansallisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpano ja kansallisiin toimintasuunnitelmiin vuoden 2000 suuntaviivojen muutoksien vuoksi tehdyt muutokset,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan täytäntöönpanosta 14 päivänä helmikuuta 2000 annetun neuvoston suosituksen, ⁽¹⁾

ottaa huomioon 6 päivänä syyskuuta 2000 annetun komission suosituksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto antoi 15 päivänä joulukuuta 1997 päätöslauselman vuoden 1998 työllisyyden suuntaviivoista ⁽²⁾ ja 22 päivänä helmikuuta 1999 päätöslauselman vuoden 1999 työllisyyden suuntaviivoista ⁽³⁾ ja teki 13 päivänä maaliskuuta 2000 päätöksen vuoden 2000 työllisyyden suuntaviivoista ⁽⁴⁾.
- (2) Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto sopi työllisyyttä, talousuudistuksia ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevasta kattavasta strategiasta osana tietoon perustuvaa yhteiskuntaa, sitoutui luomaan edellytykset täystyöllisyydelle ja korosti elinikäisen oppimisen merkitystä.
- (3) Santa Maria da Feirassa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti työmarkkinaosapuolten tärkeää asemaa työn organisoinnin nykyaikaistamisessa, elinikäisen oppimisen edistämisessä ja erityisesti naisten työllisyysasteen korottamisessa.
- (4) Neuvosto antoi 19 päivänä kesäkuuta 2000 suosituksen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista, ja Amsterdammassa 16 ja 17 päivänä kesäkuuta 1997 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi vakaus- ja kasvusopimusta koskevan päätöslauselman, jossa asetettiin sitoumuksia jäsenvaltioille.
- (5) Komission kanssa laaditussa vuoden 2000 yhteisessä työllisyysraportissa kuvataan työllisyystilannetta yhteisössä ja tarkastellaan jäsenvaltioiden toimia, joilla ne toteuttavat työllisyyspolitiikkaansa suuntaviivojen mukaisesti.
- (6) Työllisyyskomitea ja talouspoliittinen komitea antoivat 31 päivänä lokakuuta 2000 yhteisen lausunnon tästä suosituksesta.
- (7) Tarkasteltuaan jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan toteuttamista neuvosto pitää aiheellisena antaa suosituksia. Tällaisia suosituksia olisi käytettävä harkiten, niissä olisi keskityttävä ensisijaisesti aiheisiin, ja niiden olisi perustuttava perusteellisiin ja täsmällisiin analyyseihin.
- (8) Jäsenvaltioiden toimivalta olisi otettava huomioon täydennettäessä jäsenvaltioiden toteuttamia toimia, joilla pyritään saavuttamaan täystyöllisyys.
- (9) Neuvosto toteaa, että jäsenvaltiot ovat jo toteuttaneet merkittäviä toimia työllisyyden suuntaviivojen ja 14 päivänä helmikuuta 2000 annetun suosituksen täytäntöönpanemiseksi. Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan vaikutusten arvioinnissa olisi otettava huomioon työllisyyden suuntaviivojen monivuotinen ulottuvuus.
- (10) Jäsenvaltiot tarvitsevat kattavaa strategiaa kehittäessään ja pannessaan täytäntöön työllisyyspolitiikkaansa työllisyyden suuntaviivojen mukaisesti.
- (11) Elinikäisen oppimisen kehittäminen ja toteuttaminen on avainasemassa kehitettäessä kilpailukykyistä ja dynaamista tietoon perustuvaa yhteiskuntaa. Se edellyttää kaikkien asianomaisten toimijoiden aktiivista sitoutumista, mukaan lukien viranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja yksityishenkilöt, sekä kansalaisyhteiskunnan asiaankuuluvaa panosta.
- (12) Nuorisotyöttömyys on pitkäaikainen ongelma useimmissa jäsenvaltioissa. Sen ratkaisemiseksi kaikille nuorille olisi tarjottava mahdollisuus päästä työelämään ennen kuin he ovat olleet työttöminä kuusi kuukautta.
- (13) Aikuisten pitkäaikaistyöttömyys koskee noin puolta Euroopan unionin työttömistä. Sen torjumiseksi kaikille aikuisille työttömille olisi tarjottava uusi mahdollisuus ennen kuin he ovat olleet työttöminä kaksitoista kuukautta.

⁽¹⁾ EYVL L 52, 25.2.2000, s. 32.

⁽²⁾ EYVL C 30, 28.1.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL C 69, 12.3.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 72, 21.3.2000, s. 15.

- (14) On tärkeää vähentää vero- ja etuusjärjestelmiin sisältyviä työllistymistä jarruttavia tekijöitä, jotta voidaan lisätä naisten ja ikääntyneiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoille.
- (15) Yritysten toimintaympäristöä on parannettava ja ihmisille on annettava paremmat valmiudet ryhtyä yrittäjäksi, jotta yhä useampien, entistä dynaamisempien yritysten avulla saadaan luotua uusia työpaikkoja.
- (16) On luotava toimintaympäristö, jonka avulla voidaan hyödyntää työllisyyskasvun mahdollisuudet palvelualalla.
- (17) Uusien työpaikkojen kestävä luominen edellyttää työllisyyden kannalta suotuisampia verotusjärjestelmiä, joissa nykyisestä työn raskaasta verottamisesta siirrytään hyödyntämään muita verolähteitä, kuten energia- ja ympäristöveroa.
- (18) Työllisyyttä edistävä paikallinen toiminta edesauttaa merkittävästi Euroopan työllisyysstrategian tavoitteiden saavuttamista.
- (19) Kaikilla asianmukaisilla tasoilla muodostettavat kumppanuudet ovat avainasemassa nykyaikaistettaessa työn organisointia ja edistettäessä yritysten ja niiden työntekijöiden sopeutumiskykyä.
- (20) Työmarkkinoilla vallitsevat sukupuolierot, jotka vaikuttavat erityisesti työllisyyteen, työttömyyteen ja palkkaan sekä työmarkkinoiden jakautumiseen sukupuolien mukaan ala- ja ammattikohtaisesti, edellyttävät kattavaa valtavirtaistamisstrategiaa ja toimenpiteitä, joilla parannetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista,

ANTAA eri jäsenvaltioille liitteessä olevat suositukset.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. RINGHOLM

LIITE

SUOSITUKSET ERI JÄSENVALTIOILLE

I BELGIA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Belgian työmarkkinat kohenivat vuonna 1999: työllisyysaste kohosi varsin huomattavasti ja työttömyysaste putosi alle EU:n keskiarvon. Työllisyyskasvu kuitenkin hidastui ja oli alle EU:n keskiarvon, ja pitkäaikaiset ongelmat korjaantuvat vain vähitellen.

- Työttömyys muuttuu usein pitkäaikaistyöttömyydeksi, ja pitkäaikaistyöttömiä on paljon, 5 prosenttia työvoimasta vuonna 1999.
- Ikääntyneiden osallistuminen työelämään on vähäistä (12 prosenttiyksikköä alle EU:n keskiarvon); tämä koskee etenkin yli 55-vuotiaita, joiden työllisyysaste (24,7 prosenttia) on edelleen unionin alhaisin.
- Työn verotus on keskimäärin yksi EU:n korkeimmista.
- Työvoiman ja ammattitaidon puutetta ilmenee, ja alueelliset työttömyyserot ovat edelleen huomattavia.

Asianmukaisen tarkastelun jälkeen vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpano, vero- ja etuusjärjestelmän uudistaminen, työmarkkinaviranomaisten välisen yhteistyön vahvistaminen, työn verotuksen keventäminen ja elinikäisen oppimisen kehittäminen.

Belgialle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi tehostettava pyrkimyksiä toteuttaa uutta yksilön tarpeisiin perustuvaa lähestymistapaa, jolla pyritään tavoittamaan kaikki nuoret työttömät, ennen kuin työttömyys on kestänyt kuusi kuukautta. Olisi ryhdyttävä päättäväisesti suunnittelemaan ja toteuttamaan asianmukaista järjestelmää, jolla aikuisten työttömyyteen puututaan varhaisessa vaiheessa.
2. Olisi jatkettava vero- ja etuusjärjestelmiin sisältyvien sellaisten tekijöiden tarkastelua, jotka saattavat vähentää etenkin ikääntyneiden työntekijöiden kiinnostusta työmarkkinoille osallistumiseen. Olisi seurattava tiiviisti erityisesti toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää työntekijöiden varhainen vetäytyminen työelämästä, ja tällä alalla olisi harkittava sellaisten toimenpiteiden voimistamista, jotka vähentävät kiinnostusta vetäytyä työelämästä.
3. Olisi jatkettava toimia eri työmarkkinaviranomaisten yhteistyön tiivistämiseksi, jotta voitaisiin yhdistää monenlaisia aktiivisia toimenpiteitä ja varmistaa niiden välinen koordinaatio.
4. Olisi toteutettava lisätoimia työn verotuksen keventämiseksi ja seurattava niitä tiiviisti. Tavoitteena on kannustaa työntekijöitä ottamaan työtä vastaan ja työnantajia palkkaamaan työntekijöitä. Olisi seurattava tarkasti sosiaalimaksujen alentamisen vaikutuksia.
5. Olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva kattava strategia, jolla pyritään ehkäisemään puutteita ammattitaidossa ja varmistamaan vankempi perusta tietoon perustuvalle taloudelle ja yhteiskunnalle.

II TANSKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Työmarkkinatilanne on edelleen erittäin suotuisa. Tanskan työllisyysaste on EU:n korkein sekä naisten että miesten osalta ja työttömyysaste on yksi matalimmista. Tanskan haasteista tärkeimpiä ovat edelleen seuraavat:

- Sen olisi laajennettava nykyistä työvoimaa varsinkin kannustamalla työntekijöitä pysymään pidempään työelämässä ja vähentämällä sosiaalietuuksien varassa elävien työikäisten määrää.
- Sen olisi saavutettava naisten ja miesten tasapuolisempi osuus eri ammateissa.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työn verotuksen keventäminen, työntekijöiden kannustaminen pysymään nykyistä pidempään työelämässä, työttömien naisten työllistämisen helpottaminen sekä sukupuolittaisen eriytymisen vähentäminen työelämässä.

Tanskalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi jatkettava ja seurattava tarkasti työhön kohdistuvan yleisen ja erityisesti alhaisiin tuloihin kohdistuvan verotuksen keventämistä koskevien uudistusten toteuttamista.
2. Olisi entistä enemmän kannustettava työpaikan vastaanottamiseen tai työelämässä pysymiseen sekä seurattava edelleen tarkasti varhaiseläke- ja lomajärjestelmien uudistusta ottaen huomioon lisääntynyt työvoimatarve.
3. Olisi edelleen pyrittävä kehittämään konkreettisempaa tasa-arvon valtavirtaistamista ja kattavaa strategiaa nykyisen ammattien sukupuolittaisen eriytymisen vähentämiseksi työmarkkinoilla.

III SAKSA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Saksan talouden elpyessä edelleen työllisyydenkin suunta on kääntynyt selvemmin nousuun ja työttömyys on laskenut huolimatta siitä, että Saksojen yhdistymisen seuraukset tuntuvat edelleen. Saksan työmarkkinoiden tärkeimpiä haasteita ovat edelleen seuraavat:

- Lähes koko 1990-luvun jatkunut työpaikkojen häviäminen (– 1,2 prosenttiyksikköä vuodessa vuosina 1991—1998) on korvaantunut hitaasti, ja työttömyyslukuissa on suuria alueellisia eroja siten, että työttömyys on keskittynyt erityisesti uusiin osavaltioihin.
- Pitkäaikaistyöttömyys on jatkuvasti korkealla tasolla ja koskee 4,4 prosenttia työvoimasta.
- Työn yleinen verotusaste on Saksassa edelleen yksi EU:n korkeimmista viimeaikaisista uudistuksista huolimatta.
- Työelämässä olevien 55—64-vuotiaiden osuus on alhainen (noin 37,8 prosenttia), mikä merkitsee käyttämätöntä työllisyyspotentiaalia ja tarvetta vahvistaa elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa työvoiman työllistyvyyden parantamiseksi.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työn verotuksen keventäminen, ennaltaehkäisevät toimintapolitiikat, vero- ja etuusjärjestelmät erityisesti ikääntyneiden työntekijöiden osalta, elinikäinen oppiminen ja yhtäläiset mahdollisuudet.

Saksalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi jatkettava toimia ennaltaehkäisevän politiikan kattavaa täytäntöönpanoa varten, ja siinä olisi keskityttävä varhaisessa vaiheessa toteutettaviin toimiin, jotka perustuvat yksilökohtaisiin tarpeisiin ja joilla pyritään ehkäisemään pitkäaikaistyöttömyyteen ajautumista. Yhteisten ja kansallisten tavoitteiden saavuttamista olisi seurattava tiiviisti.
2. Olisi tarkasteltava edelleen esteitä, jotka saattavat jarruttaa kaikkien ryhmien ja erityisesti ikääntyneiden työntekijöiden osallistumista työmarkkinoille. Olisi seurattava muutoksia ikääntyneiden työntekijöiden osallistumisessa työmarkkinoille ja toteutettava tämän ryhmän työllistyvyyttä parantavia lisätoimenpiteitä.
3. Olisi parannettava jatko- ja täydennyskoulutuksen sekä oppisopimuskoulutuksen puite-edellytyksiä kannustimet mukaan lukien yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa ja kehitettävä edelleen kattavampaa strategiaa sekä asetettava niin laadullisia kuin määrällisiä tavoitteita elinikäiselle oppimiselle, jotta voitaisiin ehkäistä ammattitaidon puutteita työmarkkinoilla. Kouluissa ja oppilaitoksissa on toteutettava toimia, joilla varmistetaan kitkattomampi siirtyminen nykyaikaiseen työhön työpaikalla.
4. Olisi jatkettava ja seurattava toimia, joilla työn verotusta pyritään edelleen keventämään äskettäisten vuoden 2000 verouudistuksen ja ympäristöverouudistuksen pohjalta vähentämällä veroja ja sosiaaliturvamaksuja. Olisi vähennettävä työvoimakustannuksia myös palkkataulukon alapäässä — kuitenkin talouden vakauttamistarve huomioon ottaen.
5. Olisi jatkettava ja vahvistettava kaksitahoista strategiaa, jossa yhdistetään tasa-arvon valtavirtaistaminen ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevat erityistoimet. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä vero- ja etuusjärjestelmien vaikutukseen naisten työllisyyteen, ja olisi toteutettava toimia sukupuolten välisten palkkaerojen vähentämiseksi.

IV KREIKKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Kreikka täytti vuoden 1999 lopulla talous- ja rahaliittoon liittymistä koskevat lähentymiskriteerit. Kreikassa on kuitenkin yksi EU:n alhaisimmista työllisyysasteista (55,4 prosenttia). Työttömyys on lisääntynyt viime vuosina — suureksi osaksi työvoiman kasvamisen (naiset ja siirtolaiset) ja maataloussektorin jatkuvasti heikentyneen työllisyyden vuoksi — ja on edelleen EU:n keskiarvoa korkeampi. Myös pitkäaikaistyöttömyys on lisääntynyt. Tilanteesta käyvät ilmi seuraavat työmarkkinoiden rakenteelliset ongelmat:

- Nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyystaso ja naisten työttömyystaso on korkea. Ne ovat EU:n keskiarvon yläpuolella.
- Sekä työllisyys- että työttömyyslukuissa on suuret sukupuolierot.

- Koulutus uudistuksiin sisältyy toimia, joilla pyritään kehittämään elinikäistä oppimista, mutta tätä koskevaa selvää yleisstrategiaa ei ole. Yleissivistäviä ja ammatillisia koulutusjärjestelmiä olisi vielä kehitettävä.
- Raskas hallinto ehkäisee yritysten kehittämistä erityisesti niiden perustamisvaiheessa, ja työllisyys palvelualalla on alhaista tietyillä alueilla tapahtuneesta elpymisestä huolimatta.
- Uuden teknologian käytössä ja työn organisoinnin nykyaikaistamisessa on parantamisen varaa.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: yleinen poliittinen lähestymistapa, ennaltaehkäisevä ja aktiivinen politiikka, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla, yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, hallinnollisen taakan keventäminen sekä työn organisoinnin nykyaikaistaminen.

Kreikalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi kehitettävä strategisia puitteita ja selvästi jäsennettyä politiikkaa työllisyyden suuntaviivojen panemiseksi täytäntöön kaikissa neljässä pilarissa.
2. Olisi toteutettava päättäväisiä ja johdonmukaisia toimia suuntaviivojen 1 ja 2 mukaisesti sen estämiseksi, että nuoret ja aikuiset työttömät ajautuvat pitkäaikaistyöttömyyteen, kehittämällä nykyisiä suunnitelmia julkisten työvoimapalvelujen uudistamiseksi nopeasti. Olisi ajantasaistettava tilastointijärjestelmää, jotta ennaltaehkäisyä ja aktiivointia koskevat poliittiset indikaattorit voitaisiin toimittaa ajoissa ja edistystä voitaisiin seurata tehokkaasti.
3. Olisi tarkasteltava mahdollisuutta vähentää työn ja/tai ansiotulon verotusta työllisyysasteen nostamiseksi. Kreikan olisi myös pyrittävä kannustamaan naisia osallistumaan työelämään tasa-arvon valtavirtaistamisperiaatteen mukaisesti.
4. Olisi omaksuttava elinikäistä koulutusta koskeva kattava strategia ja asetettava sitä koskevat tavoitteet ja parannettava edelleen yleissivistäviä ja ammatillisia koulutusjärjestelmiä työvoiman ammattitaidon parantamiseksi. Myös täydennyskoulutusta olisi tuettava voimakkaammin, erityisesti ottamalla työmarkkinaosapuolet aktiivisemmin mukaan toimintaan.
5. Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, jolla pyritään vähentämään merkittävästi uusien yritysten perustamiseen liittyvää hallinnollista rasitetta. Tarkoituksena on edistää yrittäjyyttä ja hyödyntää palvelualan työllistämismahdollisuudet.
6. Olisi edistettävä yhteistyökumppanuuksien solmimista ja rohkaistava työmarkkinaosapuolia kaikilla tasoilla sitoutumaan konkreettisesti työn organisoinnin nykyaikaistamiseen. Tavoitteena on parantaa yritysten tuottavuutta ja kilpailukykyä ja varmistaa vaadittava joustavuuden ja turvallisuuden tasapaino.

V ESPANJA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Espanjan talous- ja työllisyyskasvu on ollut positiivista viime vuosina, mutta jäljellä on edelleen vaativia haasteita:

- Työllisyysaste — vaikka onkin kohoamassa — on yksi EU:n alhaisimmista. Työttömyysaste on edelleen korkea (15,9 prosenttia), vaikka se onkin alentunut huomattavasti vuodesta 1996. Myös pitkäaikaistyöttömyys on vähentynyt, mutta työttömyys koskee erityisesti naisia ja ikääntyneitä työntekijöitä.
- Määräaikaisten työpaikkojen osuus on korkea, ja useimmat niistä ovat lyhytkestoisia ja niissä työskentelee enimmäkseen naisia ja nuoria.
- Alueelliset erot ovat suuret ja maantieteellinen liikkuvuus on hyvin vähäistä.
- Naisten työllisyysaste on kohonnut, mutta se on edelleen alin EU:ssa (37,6 prosenttia). Sukupuolten välinen ero työllisyysasteessa (30,3 prosenttia) on EU:n suurin, ja naisten työttömyysaste on 23,1 prosenttia.
- Alle 35 prosentilla 25—64-vuotiaasta väestöstä on keskiasteen tutkinto. Koulun keskeyttäminen on yleistä, ja yleissivistävään ja ammatilliseen aikuiskoulutukseen osallistuminen on erittäin harvinaista. Maassa ei ole elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: ennaltaehkäisevä ja aktiivinen politiikka, tilastollisen seurantajärjestelmän parantaminen, tasa-arvon valtavirtaistaminen, elinikäinen oppiminen, sopeutumiskyky sekä vero- ja etuusjärjestelmät.

Espanjalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi jatkettava toimia julkisten työnvälityspalveluiden nykyaikaistamiseksi, jotta niiden tehokkuus parantuisi, ja olisi tehostettava ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpanoa, jotta sillä katettaisiin kaikki mahdolliset edunsaajat. Näihin toimiin olisi sisällyttävä tilastollisen seurantajärjestelmän valmistuminen kansallisen toimintasuunnitelman ja yhteisen työllisyysraportin mukaisesti.
2. Olisi toteutettava lisätoimia tasa-arvon valtavirtaistamisen tukemiseksi, jotta naisten työllisyysaste saataisiin nostettua lähelle EU:n keskiarvoa. Toimien käynnistämiseen käytetystä ajasta tulisi ongelman laajuuden huomioon ottaen näkyä tämän tavoitteen kiireellisyys.
3. Olisi kehitettävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva johdonmukainen strategia, johon sisältyy tavoitteita ja jossa käsitellään perus- ja täydennyskoulutusta ja ammatillista koulutusta. Tarkoituksena on kohottaa koulutustasoa ja lisätä aikuisten osallistumista koulutukseen. Erytishuomiota olisi kiinnitettävä varhain koulunkäyntinsä päättäviin.
4. Olisi toimittava yhdessä työmarkkinaosapuolten kanssa työsuhteiden mukauttamiseksi myös työvoimaa koskevien säännösten osalta sekä työn uusien organisointimuotojen kehittämiseksi. Samalla olisi varmistettava vaadittava joustavuuden ja turvallisuuden tasapaino koko työvoiman osalta.
5. Olisi tarkasteltava vero- ja etuusjärjestelmiin liittyviä kannustimia ja epäkannustavia tekijöitä; tavoitteena on lisätä osallistumista työmarkkinoille ja pysyviä työpaikkoja.

VI RANSKA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Ranskan työllisyystilanne jatkaa elpymistään, mutta sillä on vielä suuria rakenteellisia ongelmia:

- 55—64-vuotiaiden ikäryhmän osuus työmarkkinoilla (28,3 prosenttia) on paljon alle EU:n keskiarvon (35,9 prosenttia), eikä laskusuunta muuttunut vuonna 1999.
- Työttömyyden aleneminen oli vaatimatonta, ja työttömyysaste (11,3 prosenttia) on edelleen korkeampi kuin EU:n keskiarvo (10,8 prosenttia).
- Työtä verotetaan raskaasti.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen suositusten osalta: ikääntyneiden työntekijöiden pysyminen kauemmin työelämässä, työn verotuksen keventäminen, ennaltaehkäisevä toiminta ja elinikäinen oppiminen.

Ranskalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Kehittämällä kattavampi lähestymistapa ja ottamalla työmarkkinaosapuolet mukaan toimintaan olisi vahvistettava toimia, joilla ikääntyneet työntekijät saataisiin pysymään kauemmin työelämässä.
2. Olisi jatkettava ja arvioitava poliittisia toimia, joiden tarkoituksena on pienentää työn verotusta erityisesti ammattitaidottomien ja matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.
3. Olisi jatkettava työttömien yksilökohtaisia, varhaisessa vaiheessa toteutettavia toimia ja hyödynnettävä niitä paremmin nuorten ja aikuisten työttömyyden torjumiseksi.
4. Olisi pyrittävä nykyaikaistamaan työn organisointia ja seurattava tarkasti 35-tuntista työviikkoa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon lopullisia vaikutuksia. Olisi tehostettava täydennyskoulutusjärjestelmän toimintaa ja edistettävä elinikäistä oppimista koskevaa kattavaa strategiaa.
5. Olisi omaksuttava ja pantava täytäntöön johdonmukainen strategia, johon kuuluu sääntelyyn ja verotukseen liittyviä ja muita toimenpiteitä, joilla kevennetään yritysten hallinnollista rasitetta. Olisi myös arvioitava nykyisiä toimia, joilla on pyritty luomaan nuorille uusia työtilaisuuksia.

VII IRLANTI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Irlannin talous ja työllisyys ovat kehittyneet poikkeuksellisesti. Vuonna 1999 työllisyysaste ylitti EU:n keskiarvon. Lisäksi kaikkien ryhmien työttömyysaste on jatkanut laskuaan. Nämä suuntaukset viittaavat työmarkkinoiden kiristymiseen jatkossakin. Irlannilla on kuitenkin edelleen joitakin rakenteellisia ongelmia:

- Irlannille samoin kuin joillekin muillekin jäsenvaltioille keskeistä on välttää työvoimapulaa ja siitä seuraavaa palkkojen korotuspainetta.
- Vaikka naisten osallistumisaste on noussut merkittävästi, on se edelleen EU:n keskiarvon alapuolella, ja sukupuolten välinen ero työllisyydessä on kaventunut vain hieman vuodesta 1998 vuoteen 1999.

- Lisääntyvän työvoimapulan vuoksi Irlannin olisi investoitava sekä työttömien että työssäkäyvien koulutukseen. Irlanti on yksi harvoista maista, joissa työttömien osallistuminen koulutustoimiin lisääntyi. Samaan aikaan koulutukseen osallistuvien työssäkäyvien määrä on kuitenkin edelleen unionin alhaisimpia.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla sekä yritysten sisäistä koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevan strategian kehittäminen.

Irlannille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi vietävä eteenpäin kattavaa strategiaa, jolla pyritään lisäämään naisten osallistumista työelämään poistamalla veroesteitä ja lisäämällä lastenhoitomahdollisuuksia, ja olisi toteutettava toimia, joiden tavoitteena on sukupuolten välisen palkkaerojen kaventaminen.
2. Toimia, joilla tuetaan tuottavuuden lisäämistä ja työvoiman ammattitaidon ja pätevyyden kehittämistä, olisi jatkettava ja tehostettava. Tässä olisi korostettava enemmän yrityksissä tapahtuvaa koulutusta ja elinikäisen oppimisen kehittämistä ja siihen liittyvien tavoitteiden asettamista.

VIII ITALIA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Työllisyys kohosi vuonna 1999 pääasiassa verokannustimien ja joustavien työaikajärjestelyiden käyttöönoton ansiosta. Parannukset jättävät kuitenkin useat Italian työmarkkinoiden rakenteelliset ongelmat yhä ratkaisematta, ja eri alueiden välillä on suuria eroja.

- Maassa on alhainen työllisyysaste (52,5 prosenttia), joka on noin 10 prosenttiyksikköä alle EU:n keskiarvon, ja ikääntyneiden työntekijöiden työllisyysaste on yhä alhainen (27,5 prosenttia).
- Naisten työllisyysaste nousi nopeammin kuin miesten, mutta se on edelleen vain 38,1 prosenttia ja yksi EU:n alhaisimmista.
- Työttömyys putosi 11,3 prosenttiin mutta on edelleen kaksi prosenttiyksikköä yli EU:n keskiarvon. 15—24-vuotiaiden työttömyysaste on 12,4 prosenttia, mikä on lähes neljä prosenttiyksikköä korkeampi kuin EU:n keskiarvo. Pitkäaikais-työttömyys laski vain nimellisesti: vuonna 1998 pitkäaikaistyöttömiä oli 7,1 prosenttia työvoimasta ja vuonna 1999 6,9 prosenttia.
- Työmarkkinoille on erityisesti maan eteläosissa ominaista suuret sukupuolierot työllisyydessä, noin 30 prosenttiyksikköä, ja naisten työttömyysaste (15,6 prosenttia) on lähes kaksinkertainen miesten työttömyysasteeseen (8,7 prosenttia) nähden.
- Alueelliset erot ovat edelleen huomattavat: maan keski- ja pohjoisosassa työttömyysaste on noin 6,5 prosenttia ja etelässä 22 prosenttia.
- Keskiasteen tutkinnon suorittaneiden osuus työvoimasta on 51,5 prosenttia (EU:n keskiarvo 66 prosenttia), mutta vain 6,1 prosenttia aikuisista osallistuu yleissivistävään tai ammatilliseen koulutukseen (EU:n keskiarvo 8,7 prosenttia).

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisää toimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: neljään pilariin kuuluvien eri politiikan keinojen käyttäminen, vero- ja etuusjärjestelmät, aktivoiva ja ennaltaehkäisevä politiikka, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja sukupuolten väliset erot sekä elinikäinen oppiminen.

Italialle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi jatkettava neljään pilariin liittyvien politiikan keinojen tasapainon parantamista tehostamalla työllistävyyttä edistävää politiikkaa, nykyaikaistamalla työn organisointia ja siihen liittyviä sääntelypuitteita, kehittämällä kattava tasa-arvostrategia sekä jatkamalla tasa-arvon valtavirtaistamista.
2. Olisi jatkettava eläkejärjestelmän tarkistamista vuodeksi 2001 suunnitellun tarkistuksen mukaisesti ja tarkistettava muita etuusjärjestelmiä, jotta vähennettäisiin työvoiman siirtymistä pois työmarkkinoilta. Lisäksi olisi jatkettava toimia verotuksen keventämiseksi erityisesti matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.
3. Osana työllisyyspolitiikkaa olisi toteutettava lisää toimia, joilla estetään nuorten ja aikuisten työttömien joutuminen pitkäaikaistyöttömiksi. Tällaisiin toimiin kuuluisi julkisten työvoimapalveluiden uudistuksen täytäntöönpano koko maassa, työllisyyttä koskevan työllisyysjärjestelmän käyttöönoton nopeuttaminen ja nykyisten toimien jatkaminen tilastollisen seurantarjestelmän kehittämiseksi.
4. Olisi toteutettava aktiivista työmarkkinapolitiikkaa ja erityisiä toimenpiteitä, joilla kavennetaan nykyisiä laajoja sukupuolieroja työllisyys- ja työttömyysasteissa. Tavoitteena olisi tarjota naisille enemmän ja parempia työmahdollisuuksia.
5. Olisi hyväksyttävä ja pantava täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva johdonmukainen strategia, johon sisältyy kansallisia tavoitteita. Työmarkkinaosapuolten olisi osallistuttava enemmän koulutusmahdollisuuksien tarjoamiseen työvoimalle.

IX LUXEMBURG

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Luxemburgin työmarkkinatilanne oli suotuisa vuonna 1999, ja sitä tukivat vahva talouskasvu ja EU:n korkein työllisyysasteen kasvu (4,8 prosenttiyksikköä). Työttömyysaste laski entisestään ja on edelleen EU:n alhaisin (2,3 prosenttia). Maassa on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

- Kansallinen kokonaistyöllisyysaste on hyvin alhainen hyvästä työllisyystilanteesta huolimatta, sillä rajatyöntekijöitä on paljon. Työllisyysaste on erityisen alhainen yli 55 vuotiaiden työntekijöiden (26,3 prosenttia) ja naisten (48,5 prosenttia) osalta, vaikkakin molemmat luvut ovat nousseet vuodesta 1998.
- Sukupuolten välinen ero työllisyydessä on yksi EU:n suurimpia (25,9 prosenttiyksikköä).
- Maassa on pulaa ammattitaitoisesta työvoimasta.
- Aikuisten työntekijöiden osallistuminen täydennyskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen on edelleen vähäistä (5,3 prosenttia).

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: sosiaalinen vuoropuhelu, ikääntyneiden työntekijöiden ja naisten osuuden lisääminen työmarkkinoilla sekä elinikäinen oppiminen.

Luxemburgille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi kannustettava työmarkkinaosapuolia käymään rakentavaa vuoropuhelua, joka on olennaisen tärkeää kansallisessa toimintasuunnitelmassa esitetyn työllisyyspolitiikan onnistumiselle.
2. Olisi toteutettava toimia, joilla lisätään ikääntyneiden työntekijöiden ja naisten osallistumista työelämään; tässä yhteydessä olisi myös tarkistettava vero- ja etuusjärjestelmiä. Lisäksi olisi toteutettava toimia, joilla edistetään tasa-arvon valtavirtaistamista.
3. Olisi jatkettava ammatillista täydennyskoulutusta koskevan puitelainsäädännön täytäntöönpanoa ja vahvistettava koulutuspolitiikan kehittämistä ja täytäntöönpanoa ja siihen liittyvien tavoitteiden asettamista niin, että saadaan lisättyä osallistumista yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen.

X ALANKOMAAT

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Alankomaiden työllisyys kasvoi vuonna 1999, ja työllisyysaste on selvästi EU:n keskiarvon yläpuolella. Työttömyysaste laski vuonna 1999 entisestään 3,3 prosenttiin, mikä on alle EU:n keskiarvon. Maassa on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

- Vaikka pitkäaikaistyöttömyys on laskussa, siihen liittyy sitkeitä ongelmia, jotka vaivaavat tiettyjä erityisryhmiä ja varsinkin heikon ammattitaidon omaavia työntekijöitä, ikääntyneitä työntekijöitä ja etnisiä vähemmistöjä.
- Suurta työikäisten joukkoa pidetään työmarkkinoiden ulkopuolella työkyvyttömyysetuuksien ja muiden sosiaalietuuksien avulla.
- Työvoimapula ja siihen liittyvä palkankorotuspaine ovat nousemassa esiin.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: vero- ja etuusjärjestelmä sekä tilastollinen seurantajärjestelmä.

Alankomaille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi jatkettava yhteistyötä työmarkkinaosapuolten kanssa sellaisten etuusjärjestelmien osatekijöiden vähentämiseksi, jotka eivät ole omiaan kannustamaan etenkin työkyvyttömyysetuuksia saavien henkilöiden osallistumista avoimille työmarkkinoille ja luomaan köyhyysloukkuja.
2. Olisi jatkettava tilastojärjestelmän kehittämistä, jotta politiikka- ja tulosindikaattorit olisivat riittävän ajoissa käytettävissä ennaltaehkäisevän politiikan täytäntöönpanon seurantaan ja arviointia varten.

XI ITÄVALTA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Itävallan työmarkkinoiden tilanne kohentui viime vuonna, ja kokonaistyöllisyysaste oli 68,2 prosenttia (naisten osalta 59,7 prosenttia), mikä on lähellä Lissabonin Eurooppa-neuvoston vuodeksi 2000 asettamaa 70 prosentin tavoitetta ja selvästi yli EU:n keskiarvon. Kokonaistyöttömyys aleni vuonna 1999 3,8 prosenttiin, ja sekä kokonaistyöttömyys että nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyys ovat EU:n alimpien joukossa. Hyvästä yleistilanteesta huolimatta työmarkkinoilla on edelleen rakenteellisia ongelmia:

- Itävallassa on keskimääräistä korkeampi kokonaisveroaste, ja työn verotus kasvoi vuosina 1994—1998. On ennustettu, että välillisten työvoimakustannusten osuus BKT:sta alenee noin 0,4 prosenttiyksikköä vuoteen 2003 mennessä, mikä on ensimmäinen askel eteenpäin.

- Sukupuolten välinen ero sekä työllisyys- että työttömyysasteissa on edelleen merkittävä siitä huolimatta, että naisten työllisyysaste on EU:n keskiarvoa korkeampi.
- Ikääntyneiden työntekijöiden työllisyysaste on alle EU:n keskiarvon, ja yli 50-vuotiaiden työttömyys on edelleen korkea.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: ikääntyneiden työntekijöiden työllistyvyys, tasa-arvon valtavirtaistaminen ja työhön kohdistuva verotus.

Itävallalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi toteutettava lisätoimenpiteitä työn raskaan verotuksen keventämiseksi huomattavasti erityisesti niiden ryhmien osalta, jotka kohtaavat työmarkkinoilla ongelmia.
2. Olisi jatkettava kattavaa strategiaa työllisyysessä edelleen esiintyvien huomattavien sukupuolierojen pienentämiseksi esimerkiksi toimilla, joilla edistetään palkkaerojen pienentämistä ja helpotetaan työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista.
3. Olisi jatkettava varhaiseläkejärjestelmien ja muiden toimenpiteiden uudistamista, jotta ikääntyneet työntekijät pysyisivät kauemmin työelämässä ja heidän työllisyysasteensa parantuisi huomattavasti.

XII PORTUGALI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Portugalin työllisyystilanne parani edelleen vuonna 1999 ja vahvisti näin edellisen vuoden positiivista suuntausta. Työttömyys on alimpia EU:ssa, ja pitkäaikaistyöttömyys on laskenut nopeasti. Työmarkkinat kärsivät kuitenkin rakenteellisista heikkouksista, jotka vaativat toimia:

- Työvoiman keskimääräinen ammattitaitotaso on heikko. Vain 21,2 prosentilla työvoimasta on keskiasteen tutkinto, kun EU:n keskiarvo on 66 prosenttia. Osallistumisaste yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen on 3,6 prosenttia, mikä myös on alle EU:n keskiarvon (8,7 prosenttia), ja 45 prosenttia 18—24-vuotiaista nuorista jättää koulunsa kesken.
- Palvelualan työllistämismahdollisuudet ovat huomattavat, kuten palvelualan työllisyysaste (36,2 prosenttia) osoittaa, mutta maassa ei ole kehitetty johdonmukaista strategiaa yrittäjyyden edistämiseksi.
- Työmarkkinaosapuolten aktiivinen osallistuminen on välttämätöntä Portugalin työmarkkinoiden tärkeimpien haasteiden voittamiseksi. Näitä haasteita ovat erityisesti alhainen ammattitaitotaso, työn organisoinnin nykyaikaistaminen ja työsuhteet.
- Naisten työmarkkinatilanteen yleinen parantuminen edellyttää sitä, että sukupuolten tasa-arvoa lisätään erityisesti alakohtaisesti.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: yleissivistävä ja ammatillinen koulutus, yritysten hallinnollisen rasituksen keventäminen, yhteistyökumppanuuden kehittäminen, sukupuolittainen eriytyminen ja lastenhoitopalveluiden saatavuus.

Portugalille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi pyrittävä edelleen kehittämään ja panemaan täytäntöön elinikäistä oppimista koskeva kattava strategia, jossa käsitellään myös koulunkäynnin varhaiseen lopettamiseen liittyviä ongelmia, asetetaan selkeät tavoitteet ja suunnitellaan asianmukaiset välineet. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen laatuun, jotta vältettäisiin ammattitaidon puute.
2. Olisi pyrittävä edelleen keventämään yritysten hallinnollista rasitetta, hyödyntämään palvelualan työllistämismahdollisuuksia ja edistämään keski- ja korkeatasoista ammattitaitoa vaativien työpaikkojen luomista palvelualalle.
3. Olisi jatkettava kumppanuuslähestymistavan täytäntöönpanoa ja edistettävä työmarkkinaosapuolten konkreettista sitoutumista varsinkin työn organisoinnin nykyaikaistamiseen, työsuhteiden ja työolainsäädännön mukauttamiseen ja täydennyskoulutukseen.
4. Olisi edelleen toteutettava toimia työ- ja perhe-elämän yhteensovittamiseksi laajentamalla lastenhoitopalveluita ja tarkasteltava tapoja edistää sukupuolten tasa-arvoa alakohtaisesti.

XIII SUOMI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Suomen vahva talouskasvu on jatkunut edellisten viiden vuoden ajan, mutta jotkin huomattavat rakenteelliset ongelmat ovat ennallaan:

- Kokonaistyöttömyysaste on edelleen korkea (10,2 prosenttia), ja työttömyys on pääosin rakenteellista. Myös nuoristyöttömyys ja yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömyys ovat edelleen merkittäviä ongelmia.
- Suomi on hiljattain toteutetuilla toimilla pystynyt keventämään työn verotusta, mutta se on kuitenkin edelleen pysynyt EU:n keskiarvoa korkeampana.
- Suomessa on ammattitaitoisen työvoiman puutetta useilla aloilla (sekä korkean että alhaisen ammattitaidon tehtävissä), ja maassa on yleistä tarvetta saada työvoima aktivoitua keskittymällä laadukkaaseen aktiiviseen työmarkkinapolitiikkaan.
- Alueelliset työllisyserot ovat huomattavia.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: vero- ja etuusjärjestelmät, työn verotus sekä työmarkkinoiden ammatti- ja alakohtainen jakautuminen sukupuolen mukaan.

Suomelle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi tarkasteltava edelleen nykyisiä vero- ja etuusjärjestelmiä työntekoon ja työntekijöiden palkkaamiseen kannustavien tekijöiden lisäämiseksi. Lisäksi olisi keskityttävä ikääntyneille työntekijöille suunnattuun elinikäisen oppimisen politiikkaan, jotta nämä pysyisivät pidempään työelämässä.
2. Olisi jatkettava nykyisiä poliittisia aloitteita työn verotuksen keventämiseksi; tässä olisi otettava huomioon maan talous- ja työllisyystilanne.
3. Olisi seurattava ja arvioitava tasa-arvon valtavirtaistamisen yhteydessä työmarkkinoiden tämänhetkistä ammatti- ja alakohtaista jakautumista sukupuolen mukaan.

XIV RUOTSI

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Ruotsin työllisyysaste on EU:n korkeimpia, ja sen työllisyyskasvu on hiljattain elpynyt niin, että työttömyys laski 7,2 prosenttiin vuonna 1999. Työmarkkinoilla on kuitenkin joitakin rakenteellisia ongelmia:

- Työtä, erityisesti ammattitaidottoman ja matalapalkkaisen työvoiman työtä verotetaan edelleen hyvin raskaasti. Ruotsilla on vieläkin EU:n korkein työvoiman verotusaste: vuonna 1998 se oli 52,7 prosenttia, kun EU:n keskiarvo on 39,2 prosenttia.
- Suuri osa työikäisestä väestöstä on riippuvainen etuuksista.
- Ammattitaitoisen työvoiman puutteesta — erityisesti alueellisesti — on tullut talouskasvua ja alueellista kehitystä estävä tekijä.
- Työmarkkinoiden tämänhetkinen sukupuolittainen ammatti- ja alakohtainen eriytyminen herättää huolestusta hyvin kehittyneestä tasa-arvopolitiikasta huolimatta.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia tarvitaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: työn verotus ja tasa-arvon valtavirtaistaminen.

Ruotsille suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi toteutettava lisätoimia asettamalla erityisesti kansallisen tilanteen huomioivia tavoitteita työn raskaan verotuksen keventämiseksi ennen kaikkea matalapalkkaisten työntekijöiden osalta.
2. Olisi jatkettava poliittisia aloitteita, joilla pyritään mukauttamaan edelleen etuus- ja avustusjärjestelmiä niin, että kannustetaan riittävästi työpaikan vastaanottamiseen.
3. Olisi seurattava ja arvioitava nykyistä työmarkkinoiden ammatti- ja alakohtaista eriytymistä sukupuolittain samassa yhteydessä, kun vuonna 1999 aloitettua tasa-arvon valtavirtaistamisstrategiaa uudistetaan.

XV YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Työllisyyteen liittyvät ongelmat

Yhdistyneen kuningaskunnan työllisyys kasvoi vuonna 1999, ja naisten ja miesten työllisyysaste on selvästi korkeampi kuin EU:n keskiarvo. Työttömyysaste laski edelleen vuonna 1999 ja putosi 6,1 prosenttiin, mikä on alle EU:n keskiarvon. Maassa on kuitenkin edelleen merkittäviä rakenteellisia ongelmia:

- Pitkäaikaistyöttömyyteen ajautuu nuorista 17 prosenttia ja aikuisista 11 prosenttia, ja nämä määrät ovat edelleen suurempia kuin parhaiten selviytyvissä jäsenvaltioissa.

- Vaikka pitkäaikaistyöttömyys on alenemassa, siihen liittyy sitkeitä ongelmia, jotka vaivaavat tiettyjä ryhmiä ja varsinkin kotitalouksia, joissa ei ole yhtään työssäkäyvää sekä heikommassa asemassa olevia ryhmiä. Nämä ongelmat koskevat myös useita sellaisia alueita, joilla on tietty maantieteellinen sijainti. Yksinhuoltajien jääminen työmarkkinoiden ulkopuolelle on edelleen ongelma.
- Joillakin aloilla ja varsinkin tietotekniikka-alalla on puutetta ammattitaitoisesta työvoimasta. Perustaitojen alhainen taso on yleinen ongelma Yhdistyneessä kuningaskunnassa.
- Sukupuolten välinen palkkaero on pienemässä, mutta se on edelleen suuri EU:n keskiarvoon verrattuna. Lisäksi vanhemmuudesta johtuvat sukupuolierot työmarkkinoilla ovat EU:n korkeinta tasoa, mikä osoittaa tarvetta riittävien ja kohtuuhintaisten lastenhoitopalveluiden järjestämiseen.
- Työmarkkinoiden sukupuolittainen ammatti- ja alakohtainen eriytyminen on yleisempää kuin EU:ssa keskimäärin.

Tarkastelun perusteella vaikuttaa siltä, että lisätoimia vaaditaan seuraavia seikkoja koskevien työllisyyden suuntaviivojen ja suositusten osalta: sopeutumiskyky, sukupuolten väliset palkkaerot, lastenhoitopalveluiden tarjonta, työttömyyttä ehkäisevä strategia ja elinikäinen oppiminen.

Yhdistyneelle kuningaskunnalle suositellaan näin ollen seuraavia toimenpiteitä:

1. Olisi tasapainotettava suuntaviivojen eri politiikanalojen täytäntöönpanoa niin, että työn organisoinnin nykyaikaistamispyrkimyksiä vahvistetaan ja tehdään näkyvämmiksi erityisesti tukemalla työmarkkinayhteistyötä kaikilla asianomaisilla tasoilla.
2. Olisi toteutettava toimia sukupuolten välisten palkkaerojen vähentämiseksi ja lastenhoitopalveluiden parantamiseksi, jotta sekä isien että äitien olisi helpompi siirtyä työelämään. Erityishuomiota olisi kiinnitettävä yksinhuoltajien tarpeisiin.
3. Olisi tarjottava nykyistä useammille aikuisille työttömille aktiivisia työmarkkinatoimia ennen kuin työttömyys on kestänyt 12 kuukautta. Olisi myös täydennettävä työnhakijan avustusjärjestelmästä (Jobseekers' Allowance Regime) myönnettävää tukea.
4. Olisi pyrittävä panemaan tehokkaammin täytäntöön elinikäistä oppimista ja erityisesti perustaitojen yleisen tason parantamista koskevia aloitteita, joilla osoitetaan, miten varmistetaan niiden ryhmien osallistuminen, jotka ovat perinteisesti haluttomia tarttumaan mahdollisuuteen tai joille ei ole tarjolla sopivia mahdollisuuksia.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä tammikuuta 2001,

kolmansista maista, joiden osalta ei ole tehty erityispäätöstä, peräisin olevien elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden terveystodistusten vahvistamisesta tehdyn päätöksen 96/333/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 127)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/65/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kolmansista maista, joiden osalta ei ole tehty erityispäätöstä, peräisin olevien elävien simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden terveystodistusten vahvistamisesta 3 päivänä toukokuuta 1996 tehtyä komission päätöstä 96/333/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 98/740/EY⁽⁴⁾, sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2000 asti.
- (2) Komission päätöksessä 97/20/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/38/EY⁽⁶⁾, vahvistetaan luettelo sellaisista kolmansista maista, jotka täyttävät vastaavuusvaatimukset simpukoiden, piikkinahkaisten, vaippaeläinten ja merikotiloiden tuotannon ja markkinoille saattamisen edellytysten osalta. Luettelon II osassa määritellään sellaiset kolmannet maat, joista voidaan tehdä väliaikainen päätös neuvoston päätöksen 95/408/EY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/4/EY⁽⁸⁾, perusteella.

- (3) Päätöksen 95/408/EY mukaan maiden luetteloa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2003. Päätöksen 96/333/EY voimassaoloaikaa olisi siten muutettava sen yhdenmukaistamiseksi väliaikaisten luetteloiden voimassaoloajan kanssa.
- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 96/333/EY 5 artiklassa ilmaisu "31 päivään joulukuuta 2000" ilmaisulla "31 päivään joulukuuta 2003".

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.⁽³⁾ EYVL L 127, 25.5.1996, s. 33.⁽⁴⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 65.⁽⁵⁾ EYVL L 6, 10.1.1997, s. 46.⁽⁶⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 66.⁽⁷⁾ EYVL L 243, 11.1.1995, s. 17.⁽⁸⁾ EYVL L 2, 5.1.2001, s. 21.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä tammikuuta 2001,
sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on
sallittua tehdyn päätöksen 97/296/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 128)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/66/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sellaisten kolmannen maan laitosten väliaikaisten luetteloiden laatimista siirtymäkauden ajaksi koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joista jäsenvaltioilla on lupa tuoda tiettyjä eläintuotteita, kalastustuotteita ja eläviä simpukoita 22 päivänä kesäkuuta 1995 tehdyn neuvoston päätöksen 95/408/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2001/4/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY⁽³⁾ säädetään, että vesiviljelytuotteet on sisällytettävä eläinlääkkeiden jäämien valvontaohjelmaan.
- (2) Lisäksi kolmansien maiden jäämiä koskevien suunnitelmien väliaikaisesta hyväksymisestä neuvoston direktiivin 96/23/EY mukaisesti 8 päivänä helmikuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2000/159/EY⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2000/675/EY⁽⁵⁾, liitteessä luetellaan kolmannet maat, jotka ovat toimittaneet suunnitelman direktiivin 96/32/EY liitteessä I tarkoitettujen jäämäryhmien ja aineiden valvonnan osalta antamistaan takeista.
- (3) Näin ollen silloin, kun edellisessä kohdassa tarkoitettuja takeita ei ole annettu, vesiviljelytuotteiden tuonti ei ole sallittua, vaikka ne olisivat terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽⁷⁾, mukaiset.

- (4) Koska komission päätöksessä 97/296/EY⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2001/40/EY⁽⁹⁾, luetellaan kolmannet maat ja alueet, joista ihmisravinnoksi tarkoitettujen kalastustuotteiden tuonti on sallittua, on tarpeen muuttaa kyseinen päätös, jotta vesiviljelytuotteiden tuonti sallittaisiin ainoastaan kolmansista maista, jotka mainitaan sekä päätöksessä 97/296/EY että päätöksessä 2000/159/EY.
- (5) Koska kuitenkin kolmansista maista lähtöisin olevien kalastustuotteiden, joista ei vielä määrätä erityisellä päätöksellä, terveystodistusten käyttöön ottamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa komission päätöksessä 95/328/EY⁽¹⁰⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/67/EY⁽¹¹⁾, säädetään siirtymäkaudesta terveystodistuksen mallin päivitykselle, on tarpeen säätää vesiviljelytuotteiden osalta poikkeuksesta, joka koskee päätöksen 2000/159/EY soveltamista kyseisen siirtymäkauden aikana.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 97/296/EY seuraavasti:

- 1) Lisätään 2 artiklaan uusi 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on 1 kohdan säännösten lisäksi varmistettava, että neuvoston direktiivin 91/493/ETY 2 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisia ihmisravinnoksi tarkoitettuja vesiviljelytuotteita tuodaan, niiden muodosta riippumatta, ainoastaan kolmansista maista, jotka mainitaan sekä tämän päätöksen liitteessä että komission päätöksen 2000/159/EY liitteessä maina, joiden jäämien valvontasuunnitelma on hyväksytty vesiviljelyä varten.”

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 2, 5.1.2001, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 125, 25.5.1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 51, 24.2.2000, s. 30.

⁽⁵⁾ EYVL L 280, 4.11.2000, s. 63.

⁽⁶⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 13.

⁽⁷⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽⁸⁾ EYVL L 122, 14.5.1997, s. 21.

⁽⁹⁾ EYVL L 10, 13.1.2001, s. 75.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 191, 12.8.1995, s. 32.

⁽¹¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 41.

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Sen estämättä, mitä komission päätöksessä 2000/159/EY ja tämän päätöksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kun jäsenvaltiot tuovat kalastustuotteita tämän päätöksen liitteessä olevassa II osassa luetelluista maista, niiden on hyväksyttävä kalastustuotteiden lähetykset, joiden mukana seuraa päätöksessä 95/328/EY esitetyn mallin mukainen terveystodistus, siihen saakka, kun komissio päätöksessä 2001/67/EY (*) esitetty terveystodistuksen malli tulee voimaan.

(*) EYVL L 22, 24.1.2001, s. 41."

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä tammikuuta 2001,
kolmansista maista lähtöisin olevien kalastustuotteiden, joista ei vielä määrätä erityisellä päätöksellä, terveystodistusten käyttöön ottamisesta tehdyn päätöksen 95/328/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 130)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/67/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kolmansista maista lähtöisin olevien kalastustuotteiden, joista ei vielä määrätä erityisellä päätöksellä, terveystodistusten käyttöön ottamisesta 25 päivänä heinäkuuta 1995 tehty komission päätös 95/328/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 98/739/EY⁽⁴⁾, on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.
- (2) Komission päätöksessä 97/296/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/66/EY⁽⁶⁾, vahvistetaan luettelo kolmansista maista, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua. Kyseisen luettelon II osassa esitetään kolmannet maat, joiden osalta ei ole vielä tehty erityispäätöstä, mutta jotka vastaavat neuvoston päätöksen 95/408/EY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/4/EY⁽⁸⁾, 2 artiklan 2 kohdan edellytyksiä.
- (3) Päätöksen 95/408/EY mukaisesti kyseinen luettelo on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003, joten todistusten voimassaoloaikaa olisi muutettava siten, että se vastaisi väliaikaisten luetteloiden voimassaoloaikaa.
- (4) Koska komission päätöksessä 97/296/EY säädetään, että vesiviljelytuotteiden tuonti sallitaan ainoastaan maista, jotka on lueteltu myös komission päätöksessä 2000/159/EY⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/31/EY⁽¹⁰⁾, päätöksessä 95/328/EY vahvistettua terveystodistuksen mallia olisi muutettava siten, että siihen sisällytetään tarvittaessa vesiviljelytuotteiden tunnistetiedot. Terveystodistuksen mallia olisi niin

ikään muutettava siten, että se vastaisi sellaisten terveystodistusten malleja, joista säädetään yleensä erityispäätöksen kattamista kolmansista maista tuotujen kalastustuotteiden osalta.

- (5) Terveystodistuksen mallin ajan tasalle saattamista varten on kuitenkin tarpeen säätää siirtymäkaudesta.
- (6) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Korvataan päätöksen 95/328/EY 4 artiklassa ilmaisu "31 päivään joulukuuta 2000" ilmaisulla "31 päivään joulukuuta 2003".
2. Korvataan päätöksen 95/328/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Edellä oleva 1 artiklan 2 kohta tulee voimaan 45 päivän kuluttua sen jälkeen, kun tämä päätös on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31.

⁽³⁾ EYVL L 191, 12.8.1995, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 64.

⁽⁵⁾ EYVL L 122, 14.5.1997, s. 21.

⁽⁶⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 39.

⁽⁷⁾ EYVL L 243, 11.10.1995, s. 17.

⁽⁸⁾ EYVL L 2, 5.1.2001, s. 21.

⁽⁹⁾ EYVL L 51, 24.2.2000, s. 30.

⁽¹⁰⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 40.

LIITE

TERVEYSTODISTUS
Euroopan yhteisöön tarkoitetut kalastus- ja vesiviljelytuotteet

Viitenumero:

Lähtetäjämaa:	
Toimivaltainen viranomainen (1):	

I. Kalastustuotteiden tunnistetiedot

Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kuvaus (2):

— Laji (tieteellinen nimi):

— Tuotteen tarjontamuoto ja käsittelytapa (3):

Koodi (jos on):

Pakkaustyyppi:

Pakkausten lukumäärä:

Nettopaino:

Vaadittava varastointi- ja kuljetuslämpötila:

II. Tuotteiden alkuperä

Toimivaltaisen viranomaisen Euroopan yhteisöön vientiä varten hyväksyminen laitosten, tehdasalusten tai kylmävarastojen tai rekisteröimien pakastusalusten nimet ja viralliset hyväksyntänumerot:

.....

III. Tuotteiden määräpaikka

Tuotteet lähetetään

mistä:

(lähetyspaikka)

mihin:

(määrämaa ja määräpaikka)

seuraavalla kuljetusvälineellä:

Lähtetäjän nimi ja osoite:

.....

Vastaanottajan nimi ja määräpaikan osoite:

.....

(1) Nimi ja osoite.

(2) Tarpeeton yliviivataan.

(3) Elävät, jäädytetyt, suolatut, savustetut, säilöttyt jne.

